

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΤΟΥ ΕΝ ΜΕΤΕΩΡΩ ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ
ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Κ' ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ Κ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΔΕΚΑΔΥ

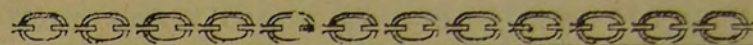
Νῦν δὲ τύποις ἐκδοθεῖσα τὸ δευτέρον
δι' ἐξόδων καὶ φιλοτιμίου δαπάνης τοῦ κ.
ΓΕΡΑΦΕΙΜ Ι. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ,
Γεροψάλτου, ἐκ Χωμοπόλεως Γιαννι-
τσῶν τῆς Ἐπαρχίας Φθιώτιδος.

ΕΝ ΤΡΙΚΚΑΛΟΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ „ΛΗΘΑΙΟΥ“

ΜΙΧΑΗΛ Δ. ΛΟΥΚΑ

1908

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΝ ΜΕΤΕΩΡΩ ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Κ' ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ Κ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΔΕΚΑΔΥΟ

Νῦν δὲ τύποις ἐκδοθεῖσα τὸ δεύτερον
δι' ἐξόδων καὶ φιλοτίμου δαπάνης τοῦ κ.
ΣΕΡΑΦΕΙΜ Ι. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ,
Ἱεροψάλτου, ἐκ κωμοπόλεως Γιαννι-
τσοῦς τῆς Ἐπαρχίας Φθιώτιδος.

ΕΝ ΤΡΙΚΚΑΛΟΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ „ΛΗΘΑΙΟΥ“

ΜΙΧΑΗΛ Δ. ΛΟΥΚΑ

Πάντες ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ γνωρίζομεν τὸ πλήθος τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἐτύχομεν χάριν τῆς Ἀγίας ἡμῶν θρησκείας· αὕτη συνήνησεν ἡμᾶς εἰς χρίστους θαρβάρους, ἐβάλσαμωσε τὸ σῶμα τῆς καταπεσούσης Βυζαντιανῆς Αυτοκρατορίας καὶ ἀνεζωοποίησε τὴν κοιμωμένην Πατρίδα μας, θερμάνασα τὰ στήθη τῆς πρὶν κατακειμένης διὰ τοῦ πυρός τῆς ἐλευθερίας.

Ἄλλ' ἵνα ἡ θρησκεία τοιαῦτα ἐνεργεῖ καὶ ἵνα ἀκμαία ἐν ἡμῖν διατηρῆται ἔχει ἀνάγκην τροφῆς· τοιαύτη προσφέρεται διὰ τῶν παραδειγμάτων ἀνδρῶν ἀγίων, οἵτινες ἅπαντα τὸν δῖον αὐτῶν ἀφιέρωσαν εἰς τὴν ἀρετὴν, παρέχοντες ἑαυτοὺς οὕτω τὸ ζῶν παράδειγμα, ὅπερ καὶ ἐν ἡμῖν τρέφει καὶ ζωογονεῖ τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα. Καὶ ὅσῳ αὐξάνει ἡ πληθὺς τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ὑπὲρ τῆς θρησκείας πάσχοντες δίδουσιν ἑαυτοὺς παραδείγματα ἀρετῆς, τόσῳ τὸ ἐν ἡμῖν αἶσθημα τῆς θρησκείας διατηρεῖται καλλίτερον.

Ὑπὸ τοιούτων σκέψεων ὁρμώμενοι προέβημεν εἰς τὴν ἀνατύπωσιν τῆς σχεδὸν ἐκλειψάσης Ἀκολουθίας καὶ τοῦ βίου τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐπιλεγομένου Μετεωρίτου ἀφ' οὗ μάλιστα ὑποχρεοῦμεθα νὰ μὴ ἀφῆνωμεν τὰ κειμήλια εἰς τὴν διάθεσιν τῆς καταστροφῆς.

Ὅς μὴ λησμονῶμεν λοιπὸν ἐκείνους, οἵτινες ἐγένοντο αἰτίαι τῆς ἰδρύσεως τοιούτων σωτηρίων, ἐνθα κατὰ τοὺς χαλεποὺς τῆς δουλείας χρόνους αὐτὰ παρετίθεντο ἐμπόδια εἰς ἀκάθεκτον καταστροφὴν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐφώτιζον τοὺς ἐμποδιζομένους τῶν φώτων τῆς παιδείας ἀδελφοὺς καὶ ἐν ἀγρίαις ἐρρόδοις ἐσφζον τοὺς εἰς αὐτὰ προσπίπτοντας ὁμογενεῖς ἡμῶν. Εἶναι περιττὸν νὰ προσθίσωμεν ὅτι ἐγένοντο λημέρια καὶ ἀφετηρίαι τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγωνισαμένων κληρικῶν κατὰ τὸ 21 καὶ πρότερον. Καὶ τώρα αἱ θεῖαι ἐκεῖναι Μοναὶ αἱ ἐκ θείας ζήσεως κτισθεῖσαι διεγείρουσι τὸν θαυμασμὸν σύμπαντος τοῦ κόσμου καὶ θεάτρον γίνονται ἀνθρώπου παντός γένους καὶ πάσης φυλῆς, ὅσοι ποῦν

χιστον πολιτισθέντες τῆς φύσεως τὸ μεγαλεῖον ἐγνώρισαν
καὶ οἵτινες ἐπισκεπτόμενοι τὴν χώραν τῶν θαυμασίων, τὴν
πατρίδα μας Ἑλλάδα.

Ἄς γνωρίσωμεν λοιπὸν ἐκείνους, ὧν τὰ θαυμάσια τιμῶσι
νῦν ἡμᾶς, καὶ ὑμνολογήσωμεν αὐτοὺς, τιμῶντες οὕτω τὴν
θεῖαν ἡμῶν θρησκείαν· καὶ εὐχαριστήσωμεν τὸν Τρισυπόστα-
τον ὁστις οὕτω διὰ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ἐκόσμησεν ἡμᾶς.

Ἐγραφον ἐν Τοικκάλαις τῇ 23 Ἰουνίου 1908

Ὁ Ἐκδότης

Σ. Ι. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἱεροψάλτης

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Γῆθεο πατρῶζον τέκος, ἀρχοῦ κυδαίλιμοιο,
Ἄντυγος αἰθερίης, οὐνομα σὸν προέβη.
Ἐκδιδόναι τύποις ἦν γ' ἱερὴν ἀκολουθίαν
Σοὶ γε ποθοῦντι, κῦδος δ' ὑψιμέδων δπάσι.

Ἔτεροι Ἱαμβεῖοι

Δούλῳ δίδου σῶ τὴν ἄνω κληρουχίαν
Τῷ ταῦτ' ἐνεργοῦντ' ὦ ἀναξ, ὦ Χριστέ μου.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου
τοῦ Μετεωρίτου

ΜΗΝΙ ΑΠΡΙΛΙΩΙ Ε!

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ἐν τῷ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν σίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στι-
χηρὰ προσόμοια τὰ παρόντα.

Πρὸς τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ἦχος Α'.

Ἀθανασίε ἡξίωσας Ἀθανάσιε· τῇ γὰρ θνητῇ σου φύσει,
ἀθανάτους Ἀγγέλους, παρίλασας· δι' ὅπερ παρέθετό σοι, ὁ
ἀθάνατος Κύριος, τὴν ἀποφάσει θανάτου, μάκαρ ζῶν, ὑ-
ποπίπτουσιν μηδέποτε.

Ἔτερον

Ἀθανασίε, σύ μάκαρ, ἐν μετοχῇ γεγονώς, καὶ θείας
Ἰωάννη, κοινωνῆς βασιλείας, ἐξ ὕψους ἐποπτεύεις τοὺς σοὺς
ὕμνητάς, τῶν πταισμάτων τὴν ἄρεσιν, αὐτοῖς αἰτούμενος
Μάκαρ, παρὰ θεοῦ καὶ τὴν μέθεξιν τῆς δόξης αὐτοῦ.

Ἔτερον

Ἀθανασίον ὁ μόνος, ἔχων καὶ φῶς κατοικῶν, διπλοῖς ἡ-
μᾶς τοῖς δώροις, κατηγγάγησε τούτοις, ποιήσας ἀθανάτους
τοὺς ὄντας θνητοὺς, καὶ φωτὶ καταυγάξεσθαι, τὸ ἑαυτοῦ
κατηξίωσεν οὐ τυχεῖν, καὶ ἡμᾶς αὐτοῦ δεήθητε,

Δόξα πρὸς ἥχον Δ'

Δεῦτε εὐφρανθῶμεν ναζηραῖοι παγκλήρως, ἐπὶ τῇ μνήμῃ
τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ προσκυνήσωμεν τὸν τόπον, οὗ ἔστη-
σαν τοὺς πόδας αὐτῶν, τόπον σωτηριωδέστατον ἡμῖν, αὐλήν
Ἀγίαν Χριστοῦ, καὶ χαρμύσυνεν κροτήσαντες βοήσωμεν. Ὡ
θεοὶ Προπάτορες, ὑμνοῦμεν τοὺς ὑμῶν ἀγῶνας.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἡ τῆς Ἑορτῆς

Ἐν τῷ σίχῳ Στιχ. προσόμοια πρὸς τὸ Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Προσδέχσθε ψδὰς, Πατέρες τῶν τεκνίων, καὶ δότε, τὰς
αἰτήσεις ἡμῖν, πρὸς σωτηρίαν, ταῖς πρὸς Θεὸν εὐχαῖς ἡμῶν.

Στιχ. Τιμὸς ἐναντίον....

Οἶκον τόν ἱερὸν, ἡγείρατε καὶ θεῖον, οἶκον αὐτοὶ τελοῦντες,

τοῦ Πνεύματος δι' ὅπερ, ὑμνοῦμεν ὑμᾶς, Ὅσοι.

Στιχ. Μακάριος ἀνθρ.....

Τιμῶμεν τὴν ὑμῶν, μετάστασιν ἐν ὑμῖν, ἀλλὰ ταῖς
πρὸς τὸ θεῖον ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεῖται, ὑμῶν, ὑμᾶς ἀμείψασθε.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.

Πρέσβεις τοὺς σοὺς ἀγνή, θεράποντας καὶ δούλους, προ-
βαλλομένους δέξαι καὶ δι' αὐτῶν παράσχου, πταισμάτων τὴν
συγχώρησιν.

Τὸ νῦν ἀπολύεις, τὸ Τριτάριον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου·
Στιλὸς ἀπειστος κ.λ.π. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἡ Θεοτοκίον

Καὶ ἀπολύσεις

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν προοιμιᾶκὸν ψαλμὸν στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνθρ.

Ἐν δὲ τῷ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ πρὸς τὸ:

Ὅσοι Πατέρ.... Ἦχος πλ' Α'

Ὅσοι Πατέρ, Θεοφόρε Ἀθανάσιε, τῆς σχέσεως τοῦ κό-
σμου, πάνυ σαφῶς μακρυνθεῖς, καὶ πάντων τῶν ἡδέων ὑπὲρ
φρονήσας, καὶ ἰλογήσας φαντασίας ὁμοῦ, πάσης τῆς ἐνύλου,
καὶ καταπατουμένης Χριστῷ συνήφθης τῷ Βασιλεῖ, οὐ καὶ
ἀνεγείρας ναὸν ἐν Μετεώρῳ, ἀνδρας συνήγαγες, ἐν ταύτῳ
ναζηραῖους, ἀλλὰ δεόμενος, αὐτοῦ μὴ παύσει Ἀγίε, χορη-
γῆσαι τοῖς σὲ τιμῶσιν εἰρήνην, σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον

Ὅσοι Πατέρ, Ἰωάννη παναοίδιμε, θαδίνας ξένην τρίβον
ὄντως αὐτοῖς ἐπὶ γῆς, διδοὺς δὲ τὰς εὐθείας, ὡς ποδηγέτης
τοῖς φοιτηταῖς καθυποδείξας τοῖς σοῖς, πρὸς τὴν βασιλείαν
τὴν ἄνω πρᾶπέμεις. Ἐνθ' αὖτε κατεύθυνον καὶ ἡμᾶς, τοὺς σὲ

νὺν ὑμνοῦντας, ἐν ἄσμασι παμμάκαρ εἰς τὰς ἑδοὺς Χριστοῦ, ἀμέμπτως πορευθῆναι. οὐ καὶ δεόμενος, μὴ διαλίπεις ἐνδοξε χορηγῆσαι τοῖς ὑμνηταῖς σου εἰρήνην, σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον

Ὅσιε Πάτερ, Ἀθανάσιε Θεόληπτε, κακίαν ἐκ νηπίου τῆς σῆς ψυχῆς ἐκβαλὼν· ἀντ' αὐτῆς πᾶσαν, τὴν ἀρετὴν εἰσῆξας, ἥνπερ ἐνίσχυσον καλῶς καὶ ἡμᾶς τοὺς σὲ νὺν ὑμνοῦντας, ἐργάζεσθαι παμμάκαρ, καὶ οὐ ἀνήγειρας ἱεροῦ, οἴκου καὶ τοῦτου, τῶν νοητῶν προσόδων, πρὸ νοῦ πιστὸς· ὡς οἰκονόμος Χριστοῦ δεόμενος, θερμῶς ἀεὶ πανόλβιε, χορηγῆσαι τοῖς φοιτηταῖς σου ὁμόνοιαν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Ἐτετρα σιχ. Ποίσις Εὐφημιῶν Ἦχος Β'.

Ποίσις φωναῖς ἁσμάτων τιμήσωμεν, Ἀθανάσιον καὶ Ἰωάσαφ, τοὺς τοῦ Μετεώρου οἰκήτορας καὶ Νασὺ τοῦ Θεοῦ δομήτορας, καὶ καλῶν ἀπάντων ἀρχηγέτας· τὸν μὲν, ὡς τὸν Ἀθωνίτην μιμησάμενον· τὸν δὲ, ὡς τοῦ Ἰωάσαφ ἐκμαχῆμενον, πᾶς ἀρετᾶς καὶ τοὺς τρόπους τοῦ θαυμαστοῦ Γερωντός, οὓς ὁ Χριστὸς στεφανεῖ τοὺς πρὶν, καὶ τοὺς ὕστερον, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον

Ποίσις τιμαῖς πρεπούσαις τιμήσωμεν Ἀθανάσιον καὶ Ἰωάσαφ, τοὺς Μετεώρω προπάτορας, καὶ τῆς δε τῆς μάνδρας κοσμητορας, πάσης ἀρετῆς· ποδηγέτας· τὸν μὲν ἰσοπολιτείας ὡς ἐξάρχοντα, τὸν δὲ ὡς ἐν κοινῷ ὑπερέχοντα, τοὺς ἰσοὺς τὴν προθυμίαν ἰσοὺς δὲ τὴν ἐφελίαν. Δι' ὃ Χριστὸς καὶ τιμαῖς ταῖς ἰσῆς αὐτοῦ τιμᾷ ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον

Ποίσις ἀνταμειψώμεν χάρισιν, Ἀθανάσιον καὶ Ἰωάσαφ τοὺς τῶν μονιστῶν ἀντιλήπτορας, καὶ θερμοὺς μιγάδων συλλήπτορας, καὶ κοινῶς ἀπάντων εὐεργέτας· τὸν μὲν, ὡς Βασιλικαῖς Σειραῖς ἐμπρέποντα, τὸν δὲ, τοῦ Παμβασιλείως ὡς θερμόντα· τοὺς ἀδελφὰ μὲν φρονούντας, ἀδελφὰ δὲ

πράξαντας· οὓς ὁ Χριστὸς, ὡς ἐν γῇ, τιμᾷ καὶ ἐν οὐρανοῖς, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Ἦχος πλ. β'.

Χριστοῦ τοῦ ἐπαφίου εὐφρημήσωμεν ἅπαντες ἐν αἰνέσει· σιν· ὅτι ταμίς τε καὶ κτήτορας τούτους ἐλάχομεν, καὶ ταῖς ἀγίαις αὐτῶν νοουθεσίαις, ἐπόμενοι διηγεκῶς, καταγγέλλειν ἕνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις μυούμεθα· ὃν δυσωποῦσιν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νὺν Θεοτοκίον ἢ τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδος. Τὸ φῶς ἱλαρὸν. Τὸ Προκείμενον. Τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψεται αὐτῶν βᾶσανος· ἐδῶξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀρ' ἡμῶν πορεία συντριμμᾶ, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπειράσεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀνάλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσωνσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὅσοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμετρηται· πολὺ δὲ ἐστὶ, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλιδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μετὰ ἀμαρτωλῶν μετέτεθη. Ἠρπάγη, μὴ κακίαν

ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βα-
σκυία γὰρ φυλότητος, ἀμυροὶ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμός
ἐπιθυμίας μετακτείνει νῦν ἄκακον. Τελειώθεις ἐν ὀλίγῳ ἐ-
πλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐ-
τοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόν-
τες καὶ μὴ νοήσαντες μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον·
ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς
ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν
καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήφονται τὸ
βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλους ἐκ χει-
ρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσῃ αὐτοὺς, καὶ τῷ
βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· λήφεται πανοπλίαν τὸν ζήλον
αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτῆσιν εἰς ἀμυναν· ἐχθρῶν· ἐν-
δύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν,
ἀνυπόκριτον· λήφεται ἄσπιδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὁ-
ξυνεὶ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συμπολεμήσῃ αὐτῷ
ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύονται εὐστοχοὶ βολί-
δες ἀτтраπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφρῶν ἐπὶ
σκοπὸν αἰοῦνται· καὶ ἐκ πετροδόλου θυμοῦ ῥιπῆσονται χά-
λασαι· ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ
δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται δὲ κύτοις πνεῦμα δυ-
νάμει, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμῆσιν αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσῃ
πᾶσαν τὴν γῆν ἡνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρίψει ἰρόν-
ρους δυναστῶν· ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνεταί, μάθε-
τε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους
καὶ γεγαδρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου
ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Ἐν τῇ Λιτῇ. Ἰδιόμελλα τοῦ Ἁγίου πρὸς ἥχον Α'

Τὸν ἱσάγγελον βίον πολιτευσάμενον, καὶ κόσμου τὰς εὐ-
παθείας καλῶς ἀποσεισάμενον· Δεῦτε πιστοὶ ὑμνήσωμεν λέ-
γοντες· χαίροις ὁ στερρῶς ἐν πόνοις ἀσκήσεις, κατὰ τοὺς

πρὸ σοῦ ἀσκήσανται, Πάτερ. Χαίροις, ὁ Χριστὸν δοξάσας
ἐπὶ τῆς γῆς, μιμησάμενος ἔργῳ τοὺς πάλαι. Χαίροις, ῥο-
ναζόντων τὸ καύχημα, καὶ τοῦ Μεταβόρου ἀγαλλίαμα.

Πρὸς ἥχον Β'

Ἀλογίστας τῶν κάτω, καὶ χιμερῶν, Ὅσιε, καὶ ἀράμε-
νος σταυρὸν ἀποστολικῶς Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ ἐν τῷ
ὄρει διαιτῶμενος, ὡς ἐν Σινᾷ· Μωϋσῆς Θεὸν ἰδεῖν κατη-
ξίωσας καὶ σὺ ὡς θεοπλῆγος γενόμενος ἅγιος· καὶ νῦν ἐν ταῖς
σκηναῖς σὺν Ἰωάννῃ τῶν Ὁσίων κατοικῶν· Ἀθανάσιε, αἰ-
τήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Πρὸς ἥχον Δ'

Ἐπὶ τῆς γῆς βίωσας ὡς ἄνθρωπος τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐλαχίσ-
την· δουλαγωγῶν καὶ γὰρ τὸ σῶμά σου, ὑπέταττες ὅλον
τῷ Πνεύματι, σοφὲ Ἀθανάσιε. Ὅθεν νῦν ὡς συνὼν ἀγγελι-
καῖς δυνάμεσι τοῦ τρισσοῦ συμμετοχός, φάσις αὐταῖς γέγο-
νας· ἐξ οὗ ἀπόμοιραν Μάκαρ τοῖς σὲ ὑμνοῦσιν ἀνθρώποις κα-
ταπέμπτων· τοῦ πρεσβεῦν πάντοτε μὴ διελείψῃς εἰς τὸ σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα πρὸς ἥχον πλ. Β'

Προφῶν Ἀθανάσιε τὰ πάντα συμβολικῶς, τόπον κατα-
λαμβάνεις ἀναχωρητικὸν πέτρην εἰς αἰθέριον ὕψος ἠομένην·
ἐν ταύτῃ δὲ ἀνελθὼν, τῷ ἐν Θεῷ μεταμορφωθέντι, ναὸν
ἀνηγείρας, ὁ Ἰωάννης τότε, ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς θεραπείαν τοῦ
Θεοῦ· μὴ φέρων τοῖς ἐν γῇ, προσηλωσθαι ὀλικῶς. Ἀγγε-
λοι, συνηγόρουν τῇ προαιρεσί, οὐρανοὶ ἔχειρον γῇ ἡγάλλε-
το, ὁρῶντες ὑπ' ὑμῶν Θεὸν δοξαζόμενον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἢ τῆς Ἐροτῆς

Ἐτερεα στιχ. ἐν τῇ Λιτῇ ἀδόμενα

Ἦχος Α'. Ποίημα Ζαχαρίου Ἰσραήλ

Τέρπεται ἡ πατρίς, σου καὶ γηθοσύνης γάννυται, Ὅσιον
ἐγκαλώπισμα, Ἀθανάσιε Μάκαρ. Τὰ σπάργαντα γὰρ τὰ σά

προτιθεῖσα, κῦδός τε καὶ δόξαν σχοῦσα, σὲ τὸν ἀριστεία ἀ-
θρύνεται, καὶ τὰ τῶν πολεμίων ἐνεδρα φροῦδα, τῇ σῇ συμ-
μαχίᾳ, ροινομένη ἐκτελεῖ· δι' ὅπερ νῦν ἄσματα, ἐμμελεῖτε καὶ
ψδᾶς, ἐναρμονίους προσκομίζουσιν, σύγε ἀξιοχρέως, λύτρω-
σον, τῶν ἐκ τῆς Ἀγαρ, δεινῶν, σῇ μεσιτείᾳ αἰτεῖται παρὰ
Θεοῦ ὁμόνοιαν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Β'

Μεθισταμένου σου ἐκ χθονός, Ἀθανάσιε Μάκαρ, οἱ Οὐ-
ράνιοι νόες παμπληθεῖ, σὺν ὁσίων δῆμοις, τὴν προπομπὴν
ἐποιοῦντο, καὶ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τὸ πνεῦμά σου λσδὼν μο-
ναῖς ταῖς αἰωνιζούσαις ἐντίθησι. παρ' οὗ περ καὶ αὐτοὶ τῆς χα-
ρᾶς τῶν ἐκλεκτῶν ἀξιοθήειμεν.

Ὁ Αὐτὸς

Τοῖς πόθῳ ζέοντι λειψάνοις, τοῖς σοῖς προσπεφευγῶσιν,
Ἀθανάσιε Παναοίδιμε, πολυειδῶν νόσων, ἀφρονον τὴν θε-
ρσπεῖαν ἡμῖν δίδου κατ' ἄμφω. Ἰν' ἡς ἀφιέμενοι οὐρανοῦ καὶ
ἀρρήτου εὐφροσύνης τῇ σῇ θερμῇ μεσιτείᾳ ἀξιοθῶμεν παρὰ
Χριστοῦ, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα τὸ αὐτὸ. Καὶ νῦν τῆς εὐοχίας

Εἰς τὸν στίχον σιχηρὰ προσόμοια ἦχος πλ. Α' Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ κανὼν, τὸ τῆς ἀνδρείας καὶ φρονή-
σεως ἀγαλμα, ὁ τύπος τῆς σωφροσύνης, δικαιοσύνης βυθός
ὁ τῆς θεωρείας καὶ τῆς πράξεως· Διδάσκαλος ἄριστος, τὸ ἐξ
ἔχον παράδειγμα, τῆς καρτερίας τὸ καλὸν ἀπεικόνισμα. Χαί-
ροις θεοειδέστατε, τοῦ πνεύματος ὄργανον, Ἀθανασίων τῶν
πάλοι, ὁμονυμίων καὶ ὁμότροπε· Χριστὸν ἐκδυσώπει, πα-
ρασχεῖν τοῖς σὲ τιμῶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Τιμὸς ἐναντίον Κυρίου...

Χαίροις ἡσυχαστῶν μοναστῶν, καὶ ἀσκητῶν τὸ θεῖον ὄν-
τως ἀρχέτυπον, ἡ στάθμη τῶν σχολαζόντων, κατὰ Θεὸν τὸ
σεπτόν, ἐγκρατείας ὄντως, ἐνδιαίτημα, ἀγάπης τὸ τέμενος,

ταπεινώσεως πέλαγος, τῆς συμπαθείας, Ἰωᾶσαρ ἡ θάλασ-
σα, τὸ τοῦ ἐλέους ἀκριβέστατον γνώρισμα· Χαίροις ὁ παμ-
φαιστάτος φανὸς ὁ τὰ πέρατα καταρωτίζων ἀντίσι, τῶν ἐ-
ναρέτων σου πράξεων. Χριστὸν ἐκδυσώπει, χορηγήσαι τοῖς
ὑμνοῦσί σε, Πάτερ, ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος...

Χαίρετε οἱ ἐκ γῆς καὶ χοῆς, ἀναδοθέντες κατὰ φύσιν ὡς
ἄνθρωποι, τὸν χοῦν δὲ, ὑμῶν τὸ Πνεῦμα τὸ ἐκ Θεοῦ ἀληθῶς,
ἐκνικῆσαν ὅλως ἀνεβίδασεν, εἰς ὕψος αἰθέριον, καὶ ὑψώσαν
ἐδόξασε καὶ συμμετόχους, τοῦ Θεοῦ ἀπειργάσατο, ὡς ἐγγί-
ζοντας, πρὸς αὐτὸν πλησιέστερον. Χαίρετε οἱ πρὸ λύσεως,
τοῦ σώματος ἐνδοξοί, μὴ δεδεμένοι τελοῦντες, ἀλλ' ὥσπερ
ἄσκαροι μένοντες. Χριστὸν δυσωπεῖτε, τοῦ βραβεῦσαι τοῖς
αἰνοῦσιν ὑμᾶς ἔλεος.

Δόξα ἡχος Γ'

Πάλιν ἰδοῦ, ὁ ἐστιάτωρ ἦλθε καὶ τὸ ἐστιπτόριον ἔτοιμον.
διὰ γὰρ κυκλικῆς τοῦ χρόνου περιτροπῆς, ὁ κλεινὸς Ἀθανά-
σιος, τὰ εἰκεῖα μνημόσυνα, κοινὴν πανδοχισίαν τίθησι· καὶ
τροφὴν εὐτρεπίσας πνευματικὴν, κύκλῳ τῆς νοητῆς αὐτοῦ
τραπέζης τὰ ἐγγονα εὐφραίνεται βλέπων κορεννύμενα καλῶς·
μεγαλοφύχως οὖν ἐστιῶν χαρᾶς ἐμπιπλᾷ ἀρρήτου τοῦς δαι-
τυμόνας, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἡ τῆς Ἐορτῆς

Ἀπολυτίκιον ἡχος Γ'

Στυλὸς ἀσειστος, καὶ τερρόν τεῖχος, καὶ προπύργιον γενοῦ
καὶ σκέπη, τοῦ σοῦ ποιμνίου, σοφὲ Ἀθανάσιε· τῶν πρε-
σβειῶν σου σκεπάζων ταῖς πτέρυξι, τοὺς ἐν αὐτῷ ἀσκουμέ-
νους ἐκάστοτε. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν δοξάζοντας,
καὶ ἀνυμνοῦντας ἐκ πόθου τὴν μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτὸ καὶ Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Καὶ ἀπόλυσις

ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΩΙ

Μετά τὴν Α' Συχνολογίαν. Κάθισμα

Πρὸς τὸν Τὸν τάφον Του Σωτῆρ.....

Τῷ θρόνῳ παρεστῶς, τοῦ Δεσπότης Θεόπτα, καὶ αἰγλῆς ἐμφανῶς, θεϊκῆς ἀπολαύων, πρεσβεύειν θερμότατα, μὴ ἐλπίπης μακάριε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, πάσης λυτρώσασθαι βλάβης. καὶ θεώσεως ἐν μετροχῇ γεγονότας σὺν σοὶ ἐπευραίνεσθαι.

Δόξα τὸ αὐτὸ καὶ νῦν Θεοτοκίον
Ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ, τῆς θεότητος ὅλον, τὸ πλήρωμα ἀγνῆ, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, καὶ πᾶσαν ἐθεοῦργησε τὴν βροτῶν φύσιν, Δέσποινα, σὺ δὲ γέγονας, ἀρχὴ τῆς χάριτος ταύτης καὶ σωτήριος χεира γωγός τῶν ἐν πίστει, καὶ πόθῳ τιμῶντων σε

Μετά τὴν Β' Συχ. ἤχος ὁ αὐτός

Τὸ ὄψμα δαπανῶν ἐν νηστεία καὶ νήψει τὸ Πνεῦμα νοητῶς ὑπεδέξω τὸ θεῖον, Ἰωάντα καὶ χάριτος, κοινωνῶς ἐχρημάτισας, ὅθεν πρέσβευε συγκοινωνοὺς σοὶ γενέσθαι, τοὺς ὑμνοῦντάς σου τὴν φωταφόρον καὶ θεῖαν, πανήγυριν πάντοτε.

Δόξα τὸ αὐτὸ. Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Φωτὸς τοῦ νοητοῦ τὸ λαμπρότατον σκεῦος τὸ σκότος τῆς ἐμῆς λῦσον Κόρη λαοδίας, παθόντα τὸ βαρύτατον ἄχθος κούφισον, δέομαι, ὁδηγούσά με, πρὸς μετανόιας ἐννοίας, καὶ τοῦ μελλόντος, καταξιούσα φωτὸς με, Πανάμωμε Δέσποινα.

Μετά τὸν Πολυέλεον καθ.

Πρὸς τὸν Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Ἰερώτατον οἶκον σὺν τῷ Θεῷ, ἡ ὁ πάλαι ἀνήγειρε Μωϋσῆς, οὐ μόσχοι καὶ τράγοι γάρ, ἐν αὐτῷ σπαραγάζονται, οὐ Θεῷ θυσίαι, προσφέρονται ἄλογοι, τὸ φρικτὸν δὲ σῶμα, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὅθεν ἀγιάζει μυστικῶς οὗτος μάλλον, ἐκεῖ γὰρ αἰνίγματος, σκιωδῶς σημαινόμενα, ὧδε δὲ ἡ ἀλήθεια, φαίνεται τῷ Κόσμῳ Χριστός· ὥπερ καὶ λατρεύομεν,

Ὅσιε, καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίστει, σωθῆναι ἐλπίζοντες.

Δόξα τὸ αὐτὸ. Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Ἐκ σαρκὸς σου φορέσας ὡς ἀγαθὸς τὴν μορφήν ὁ Δεσπότης τὴν δουλικήν, ἐθέωσε Δέσποινα, ἐκωλῆς καθ' ὑπόστασιν, καὶ τὴν φύσιν πᾶσαν πληρώσας τοῦ πνεύματος, τῶν ἁγίων δήμους εἰργάσατο χάριτι. ὅθεν τὴν αἰτίαν, τῶν ἀρρήτων πραγμάτων, καὶ πρώτην τοῦ Πνεύματος πληρωθεῖσαν, ὑμνοῦντες σε ἐκ καρδίας βοῶμέν σοι· χαῖρε σωτήριος ἀρχηγέ, τῶν Πταισμάτων· χαῖρε ἡλύτρωσις, τῶν προσκυνούντων ἐν πίστει τὸν τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ. τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ Α'. ἤχος

Προκειμενον: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος. . .

Στ. Τὴ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εἶτα Εὐαγγέλιον Ὅσιακόν. ὁ Ν'.

Τὸ ἰδιόμελον ἤχος Β'.

Ἀθανάσιε Πάτερ, ὡς ἡμέτερος ἀλήπτης, μὴ ἐλλίπης ταῖς προσευχαῖς σου τὴν ἡμῶν ἐνδυναμῶν ἀσθενείαν, ὅπως τὰς ἐναντίας δυνάμεις τροπώσωμεθα.

Ὁ Ἰερὺς Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου κ.λ.π.

Οἱ κανόνες ὁ τῆς εὐχῆς καὶ οἱ δύο τοῦ Ἀγίου

Ῥδὴ Α'. πρὸς: Θιλάσσης τὸ εὐρυθαῖον. Ἦχος Α'.

Αἰνέσωμεν συνελθόντες ἄσμασι, τὸν Ἰωάντα σὺν Ἀθανασίῳ ἅμα τῷ κ.λ.νῷ, ὡς κοινωνοὺς προπάτορας. ὥπερ ἀγρύπνους φύλακας, ἡμῶν ἐν πᾶσι καὶ συλλήπτορας.

Βᾶτόν σοι Χριστὲ θεράπων γέγονε, τὸ πρόψην ἄδατον ὄρος· ἐνῷ χάριν συνοικισμού ἀναβάς, Ἀθανάσιε, τῷ σῷ συνδρόμῳ ἔλεγες· εἶναι ἡμᾶς ὧδε καλὸν ἐστὶ.

Γῆς ἄλλης ἡ Θεσσαλία ἐδόξεν, ὑμῖν μακάριοι, οἰκεῖν δὲ ταύτης ἀρίστη Τρίκη δὲ, Τρίκης δ' αὖ τὸ Μετέωρον, αὐτὸν ἐν τούτῳ σύμφηρον, σκόντες Χριστὸν ὁμοῦ καὶ σύνοικον·

Θεοτοκίον

Ἰδού σοι τοῦ Γαβριήλ, Πανάμωμε, τὸ Χαῖρε κράζομεν·
Χαῖρε Παρθένε, Μήτηρ τῆς ζωῆς· Χαῖρε πύλη Οὐράνιε,
χαῖρε τὸ κλέος Ἀχραντε, τῶν μοναζόντων χαῖρε Δέσποινα.

Κανὼν Δεύτερος οὗ ἡ ἀκροστιχίς

« Ἀθανάσιον ἐν ὕμνοις μεγαλύνω »

Πρὸς: Ἀρματηλάτην Φαραὼ. Ἦχον πλ. Δ'

Ἀθανασίας τετρωμένος ἔρωτι, πᾶσαν ἐξέφυγες ἐκ παι-
δὸς παμμάκαρ, ὕλικήν προσπάθειαν, καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμε-
νος ἠκολούθησας, Πάτερ, τῷ σὺ Δεσπότη κελεύοντι, ᾧ συμ-
βασιλεύεις αἰώνια.

Θεσμὰ νικήσας ἀνδρικῶς τῆς φύσεως, ὡς τις ἀσώματος ὁ-
λος ὤφθης πνεῦμα δουλώσας τῷ κρείττονι, τὸ χεῖρον· δι' ὃ
γέγονας οἰκητήριον, Πάτερ, καὶ θεοῦ Πνεύματος τέμενος,
οὗ νῦν τὰς ἐλλάμψεις εἰσδέδεξαι.

Ἀγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς ἰσαγγελε, πολιτευσάμενος, Ἀγ-
γέλους ἐπίσης καὶ θροτοὺς ἐξέπληξας, τῷ ὑπὲρ φύσιν βίῳ σοῦ
ἐν σαρκὶ ἀνθρώπινε· βίους ἀσάρκως ὡς Ἀγγελος· ὅθεν καὶ
Ἀγγέλοις συντέταξαι.

Θεοτοκίον

Νόμοις ἐπαίνων λεγικοῖς, Θεόνυμφε, οὐχ' ὑποπίπτουσιν,
ἀλλ' ὑπερνικῶσι τὰ ἐν σοὶ τεράστια, ὡς ὑπὲρ φύσιν ὄντα γὰρ,
ὑπὲρ ἅπαντα λόγον, πεφύκασι καὶ κηρύττουν τὸ ἐν σοὶ ἐξ-
έχον τοῖς πέρασιν.

Ῥοδὴ Γ' Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.....

Δοξάζει Χριστὸς ἡμᾶς ἐν Οὐρανοῖς καὶ γὰρ αὐτόν, Ὅσοι,
ὁμοῖς ἐν γῇ πρότερον ἔργοις τοῖς ὑμῶν ἐδοξάσατε.

Ἐνίκησας ἀνδρικῶς τὴν τῶν δαιμόνων νοστήν φάλαγγα,
ἐχὼν τὴν σὴν κράτιστον, ὁπλὸν προσευχῆν, Ἀθανάσιε.

Ζυγὸς ὁ Χριστοῦ καὶ σοὶ ὦ Ἰωάννα ἐλαφρὸς ἔδοξεν, ὅνπερ
αὐτὸς πρότερον, ἄρας καὶ τοὺς σοὺς αἵρειν ἐπεισας,

Θεοτοκίον

Ὁ κόσμος ὁ λυτρωθεὶς τῆς πολυθείου διὰ σοῦ, Πάναγνε,
πλάνης ὑμνεῖ πάντοτε Σὲ ὡς ἑαυτοῦ εὐεργέτιδα.

Κανὼν Β'. Ὁ στερεώσας καὶ ἄρχας.....

Ἀκκος σὺ καὶ πρῶτος ὢν, καὶ ταπεινὸς ὑπὲρ πάντας ἐ-
μνήθης τὰ μυστήρια, Μάκαρ, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, καὶ
νουνεχῶς ἀπέρριψας Κόσμον καὶ τὰ τοῦ Κόσμου πληθεῖς
τοῦ Πνεύματος, Ὅσιε.

Σάρκα τὴν σὴν ὥσπερ ἐχθρὰν, ἀπεκδυθεὶς ἐδουλώσω, τῷ
τοῦ Πνεύματος νόμῳ, Παμμάκαρ, καὶ ἐπλήσθης φωτισμοῦ
πνευματικοῦ καὶ χάριτος, ἥς μικρὸν μέρος, Πάτερ, κάμοι
παράσχου ὑμνοῦντί σε.

Ἵνα ἐκκλίνης ὀλικῶς τὴν Αἴγυπτον φυγαδεύων ἀπεμά-
κρυνας ἐν Ὄρει Ἀγίῳ καὶ ἐδόξας τῷ Χριστῷ· δεῖξον κάμοι
τὴν δόξαν σου, ὡς Μωϋσῇ τῷ πάλαι, ὡς σὺν ἐκείνῳ δοξάζω σε

Θεοτοκίον

Ὅλον ἐκ σοῦ θεοπροπῶς, φορέσας με ὑπὲρ λόγον, ὁ Θεὸς ὁ-
λος, Ἀγνή, χρηματίζων καὶ διττὰς ἐν ἑαυτῷ φύσεις τε καὶ
θελήματα, ἀναρχα καὶ ἡρχομένη φέρων προουρεῖ τοὺς ὑμνοῦν-
τάς σε.

Κάθισμα πρὸς: Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.....

Οἱ τὴν ὕλην πατήσαντες τὴν χαμζὶ, καὶ πτερὰ περιθέμε-
νοι προσευχῆς, αἰνέσατε ἅπαντες τὸν σεπτὸν Ἀθανάσιον, ὡς
κοινὸν πατέρα ἡμῶν, καὶ διδάσκαλον, πρὸς αὐτὸν δοῶντες
ἐνθέοις ἐν ἅσμασι. Χαίροις· σοῦ γὰρ πάτερ ἡ σαργάνη
καὶ κλίμαξ εὐρήματα πέφυκε, καὶ σοφὰ μηχανήματα, εὐφρέ-
στατα ὄργανα, δι' ὧν ἀναφέρονται ψυχαί, ἀστραπαῖς ταῖς
θείαις οἱ θεηλόγενοι, εὐσταλῶς καὶ κούρως εἰς θεῖα σκηνώ-
ματα.

Δόξα τὸ αὐτὸ καὶ νῦν Θεοτοκίον· ὁμοιον.

Ὁ τὸ πρὶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγὼν, τὰς τῶν ὄντων αὐ-

σίας, Λόγε Θεοῦ, τιμῆς εἰκόνι τε καὶ χειρὶ σου τὸν ἄνθρωπον, καὶ φθαρέντα τοῦτον ἀπάτη τοῦ ὄψεως, ἀναπλάσας αὖτις σταυρῷ τῷ τιμῇ σου, πᾶσάν τε τὴν φύσιν, ἀγιάσας οἰκτιρμῶν, τῷ θείῳ σου Πνεύματι, καὶ σπικὸς τῷ προσλήματι τῆς μητρὸς σου δεήσεις· Δέσποτα, Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δώρησαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸ κράτος σου.

Ὡδή Δ' Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἡλιοῦ ὥσπερ τις ἄλλος καθάπερ ἄρμα τῶν ἀρετῶν ἐξεύξοτε, τὰς γενικωτάτας αἷς περ ἐποχοῦμενοι, φρικτῶς ἀνεδράμε τε, οὐρανῶν ἐξ ὕψους ἀμφοτέροι.

Θαυμαστή σου καὶ ἡ κλησίς ἐστι, παμμάκρ, θαυμαστόν τὸ χρῆμα δὲ τῆς Ἀθανασίας ἦν περ ὁ φιλόανθρωπος Χριστός σοι παρέχετο, Πάτερ, τῶν σῶν πόνων ἀντάμειψιν.

Ἰερὸν σὺ Ἰωάννη οἶκον ἐγείρας τῷ ἐν Θεῷ ἐκλάμψαν. τι ἡμᾶς συνεγείρας, ὅστις τοὺς ἰδρωτάς σου τιμῇ τοῦτο δέκνυσαι τράπεζαν κοινήν καὶ ἀδάπνον.

Θεοτοκίον

ὑπερίερα τῶν κτισμάτων σὺ εἰ Παρθένε· τὸν ποιητὴν γὰρ τέτοκας πάντως καὶ Δεσπότην, ὃν καὶ ἅπερ τέκον σου ἰκέτευε πάντοτε σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Β' Σὺ μου Χριστέ Κύριος

Νέος ἰδοὺ ἐν Μετεώρῳ ἐξέλαμψας, ὡς ἐν Ἀθῶ ἄλλος Ἀθανάσιος, τοὺς πειθαρχοῦντας τῶν μοναστῶν σὺ ὥσπερ καθεῖνος Ἀγγέλους ἀπεργαζόμενος, ᾧ νῦν ὡς ὁμοτίμῳ συνῶν καὶ συγχορευῶν, καὶ ἡμῶν τῶν ὑμνοῦντων σε μέμνησο.

Εὖρες ἰδοὺ τὰς ἀμοιβὰς τῶν καμάτων σου Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ πηξάμενος σκηνὴν ἐν λόφῳ τῷ Ἱερῷ, καὶ τὴν θείαν μάνδραν ἐγείρας ἦν καὶ ἀνέθηκες τῷ μεταμορφωθέντι, Χριστῷ ἐν Θεβρωρίῳ ὃν δυσώπει φυλάττειν ἀπήμαντον, Νόμους Θεοῦ τοὺς ὑπὸ σὲ ἐξεπαιδεύσας, πολιτεῖαν ὅλην προστησά-

μενος τὴν σὺν αὐτοῖς καὶ διαγωγὴν θάλλειν τε κατ' ἴχνος σοῦ τοῦ Πατρὸς ὑποθέμενος, ὅς νῦν μὴ διακλίπης κυβερνῶν καὶ ρυθμίζων παγγενῶς σαῖς εὐχαῖς πρὸς τὰ κάλλιστα.

Θεοτοκίον

Ὑμνοὺς Ἀγνή τοὺς εὐτελεῖς τούτους πρόσδεξι φερομένους ἀπὸ γλώττης πένητος καὶ διανοίας πάνυ στενῆς, ἀλλὰ μετὰ γνώμης εἰλικρινοῦς τε καὶ πίστεως καὶ τοῦς ὕμνολογοῦντας τὸ μυστήριον, Κόρη, τὸ ἐν σοί, σαῖς πρεσβείαις διαύψων.

Ὡδή Ε' Σὺ Κυριέ μου φῶς

Κλίμακος νοητῆς φέρω τύπον ἀνάγητε, ἀνέλθετε, δεῦτε πάντες δεῖτε πρὸς με ἡ κλίμαξ βοᾷ Χριστὸν ὁφθαλμοί.

Λέγει τοῖς μονασταῖς ἡ σαργάνη προσέχετε, οὐ μόνον ὑμᾶς ἀνάγω ἀπὸ γῆς εἰς τὸ ὄρος, ἀλλὰ καὶ εἰς οὐράνια.

Μάνδρας τῆς λογικῆς, ἦν συνήξατε. Ὅτιοι δεήθητε προστατεύειν τοῦ Χριστοῦ καὶ φυλάττειν αἰεὶ ἀνεπιρέαστον.

Θεοτοκίον

Σῶσόν με τῆς φθορᾶς, τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε σὺ Δεσποῖνα Θεοτόκε, ὅλον δεῖξόν με τῆς θείας δόξης ἄξιον.

Κανὼν Β' Ἰνα τί με ἀπώσω

Μνημονεύων μὴ παύσῃ, ἥς ἐκτήσω ποιμένης σου σεπτῆς, Μακάριε, καὶ τῶν σῶν προβάτων ἃ καὶ πόνῳ καὶ πόθῳ συνηγάγες λύκων ἀρπακτῆρων τῶν πονηρῶν δαιμόνων, Πάτερ, ἀνωτέραν φυλάττων πρεσβείαις σου.

Νεουργήσας τὸν Κόσμον τῇ μεταμορφώσει σου, μόνε φιλόανθρωπε, καὶ νεοῦργει καὶ αὖξαι, καὶ πλάτνυε, σὺ γὰρ φερὼν ταύτην ὁ οἰκιστὴς ἀνέθηκες τε καὶ σοῦ δεῖται φυλάττειν ἀσημαντον.

Ὁ κανὼν καὶ ὁ γνώμων τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀσκήσεως ὁ τῆς ἐγκρατείας καὶ νηστίας διδάσκαλος μέγιστος ὁ ἔνθεος τύπος καὶ ὁδηγός τῶν μοναζόντων εὐφρημιστὴς φιλ-

μοῖς Ἀθανάσιος.

Ἰατρὸν σε παμμάκαρ καὶ θεραπευτὴν οἱ τιμῶντες τὴν
μνήμην σου καὶ ὑμνολογοῦντες, ἐν ψάλλεσσι καὶ ᾄσμασιν ἐ-
χοιμεν, τὰς σωματικὰς τε καὶ ψυχικὰς ἀλόγους νόσους, καὶ
τὰ ἄγρια πάθη κοιμίζοντα.

Θεοτοκίον

Συμφωνία κυμβαλίων καὶ ῥητορικῶν τεχνολόγων, Πανά-
μωμε ἡ καλλιφωνία οὐκ ἰσχύει ἀξίως ὑμνήσαι σε· ἡ γὰρ σὴ
ἀξία ὑπερνικῆ ῥυθμὸν ἀπάσης μουσικῆς καὶ ρητόρων τὴν
δύσκειν.

Ὤδὴ ζ' Θύσω σοι μετὰ φωνῆς

Νέας σε, Βεσείηλ ὡς ἄλλον δομήτορα σκηνῆς καὶ Μάν-
δρας Ἀγίας, καὶ νομῆα ὄντα καὶ κηδεμόνα, ἀνυμνοῦμεν οἱ
σοὶ θεράποντες, Ἀθανάσιε.

Ξένη σου, ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπη θεόληπτε. Ἰνα γὰρ ὦρεν
φροντίδων, Ἰωάννα, ἀμοιροὶ τῶν τοῦ βίου, τὸν Δεσπότην
Χριστὸν ταμίαν δίδως τοῖς τέκνοις σου.

Ὅμωσον ἐγκαταλείψειν ὅλως μηδέποτε, οἱ σοὶ σοῦ δέον-
ται δοῦλοι, τὸν νότον σου τοῦτον, οὗ δὲ ὁμώσας περιέπειν
οὐκ ἀθετεῖς, Χριστέ, τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον

Τῷ ἔσιν ἐπὶ τοῦ Θρόνου αὐτοῦ, ὥσπερ ὤμωσαν, ἐκ τοῦ καρ-
ποῦ τῆς κοιλίας τῷ Δαυὶδ ὁ Κύριος καὶ δοξάζει τὸν καρπὸν
σὺν τῷ δένδρῳ σε Πάναγνε.

Κανὼν Β' Ἑτάθητί μοι Σωτήρ

Μωϋσῆς ὡς πάλαι γνωστός, Θεὸν ἰδεῖν ἐπέθύμησας, οἱ δ'
καὶ ἀποβαλὼν, καθάπερ ὑπόδειγμα τὸν Κόσμον. Μακάριε,
ἀναβάς εἰς ὄρος τὸ βουλούμενον κατάρθωσας.

Ἐτρώθης, Μάκαρ, Χριστοῦ, παιδὸς ἐξ ἔτι τῷ ἔρωτι καὶ
φεύγων τὰ ὕλικά αὐτὸν κατεδίωκας ἐν ἄστροις καὶ ἔρσει, καὶ
τοῦ ποθομένου οὐκ ἡστόχησας πανόλβιε.

Γεώδους ὑπεριδὼν παντὸς φρονήματος, Ὅσιε, προσκαλ-
λήθης Χριστῷ καὶ τούτῳ τὴν ποιμένην σου φυλάττειν ἀνέθη-
κας καὶ τοὺς ταύτην ἅμα κατοικοῦντας καὶ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον

Ἀνάγαγέ με θυοῦ θανατηφόρου πανάμωμε καὶ τῶν ἐ-
μῶν λογισμῶν τὸ σκάφος κυβέρνησον ἐνθεῖσα πηδάλιον τὸν
θεράποντά σου καὶ τὴν σὴν θερμὴν ἀντίληψιν.

Κοντάκιον ἦχος β' Τὰ ἄνω ζήτων...

Τὰ ἄνω ποθῶν, τὴν κλίμακα ἐτέκονας τὰ κάτω μισῶν,
σαργάνην, πάτερ, εἰλεξας, δι' ὧν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀπαθεί-
ας, πλήθη ἀνήγαγες μοναστῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ προσάγων,
ἐπάξιον, ὡς δῶρον αὐτοῦς.

Ὁ οἶκος

Ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν εἰς τὸ ὕψος καὶ ἰδετε
τις κατέδειξε ταῦτα πάντα; Ἡσαΐας φησὶ. Τίς τὸ διορα-
τικὸν κάτω κείμενον τῶν ἀνθρώπων ἄνω τείνειν ἐδίδαξε
πρὸς Θεόν; Τίς ἐποίρειν εἰς Οὐρανοῦς καὶ ὕψον νὰ φρονή-
ματα διὰ τῆς ὕλης ὑπηνίξατο κλίμακος; Τίς ἄλλος, ἀλλ'
ἢ οὗτος, ὁ νῦν ἡμῖν εἰς εὐφημίαν προκείμενος. Τοῦτον λοι-
πὸν ἐν φωναῖς περιτράνοις ὑμνήσωμεν, τούτου τῇ μνήμῃ
τιμὰς ἐορτασίμους προσάξωμεν, τούτου τὰς ἀρετὰς τοῖς
προσέγκουσιν ἐγκωμίοις ἐξάρωμεν. Οὗτος γὰρ ἀπειρα πλήθη
πρὸς σωτηρίαν ὠδήγησε μοναστῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ προσ-
άγων ἐπάξιον ὡς δῶρον αὐτοῦς.

Τῇ εἰκοστῇ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ Ὁσίου

Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μετεωρίτου.

Λίπ' ἐν γῇ βιοτὸν γ' Ἀθανάσιος ἡμῶν εἰκάδι.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλεήσον καὶ
σῶσον ἡμᾶς Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ' Ἐν τῇ καμίνῳ

Πρεσβείαις ἅμα ταῖς πρὸς Θεὸν ἡμῶν καὶ ταῖς προσευ-

χαῖς λύσιν τῶν παθῶν δαιμόνων ἀρπνισμόν καὶ θανάτου ἀποδόσθην, ὥσπερ φιλόστοργοι, δάτε Πατέρες τέκνοις πατρώζουσιν.

Ρύπου παντοίου ἀμικτιῶν πολλῶν μου κάθαρρον σὺ Πάτερ Ἀθανάσιε, πόθον μοι ἐνθεῖς θεαρέστως πολιτεύεσθαι καγὼ γὰρ πρόβατον τῆς σῆς ἐκλήθην Μάνδρας αἰδίδιμε.

Στενὴν ὁδεύειν καὶ τεθλιμμένην ἀσπασάμενος. σὺ, τρίβον Ἰωάσαφ εἰσοδὸν Οὐρανόν, εὖρες Πάτερ τὴν εὐρύχωρον ἥς τυχεῖν, Ὅσιε, καὶ ἡμᾶς εὐχαῖς σου ἀξίωσον.

Θεοτοκίον

Ἰδοὺ Παρθένε, τὰς ἀφορμὰς τῶν λόγων δίχως μοι σὺ, Λόγον ἡ τεκοῦσα Ἀναρχὸν τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ πῶζει τοὺς σοὶ φάλλοντας· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις πανάμωμε.

Κανὼν Β' Θεοῦ συγκατάβασις

Λαμπρὰν τὴν διάνοιαν, ἀπερρηγμένην τε πάσης σχέσεως γεηρὰς Θεοφόρε καὶ τῶν ἀλόγων σὺ κεκτημένος παθῶν φωτὶ ἐλάμψης τῷ θεῷ καὶ ἐψαλλες, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υπερτερος γέγονας τῶν σκιρτημάτων σαρκὸς πανόλβιε τῶν ἀγρίων διττὰς τε, σαύτῳ τὰς πτέρυγας παρθέμενος τῆς θεωρίας καὶ πράξεως ἐψαλλες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Πατέρων ἡμῶν.

Ναὸς θεῖου Πνεύματος ἐγένου Πάτερ ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ ἐγγρατεῖα καὶ νῆψι καὶ προσευχῇ ἐλέω καὶ δάκρυσι καταναλῶν σου τὸν βίον ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

ὦ Δέσποινα πλάτυνον τὴν τῆς ζωῆς μου τρίβον προσβείαις σου, ἦν τὰ ἄγρια πάθη στενὴν καὶ ἄδατὸν μοι εἰργάσατο, ἀλλ' ἔβουνό με πρὸς πλάτος εὐρύχωρον, τῆς αἰώνιου ζωῆς, ἵνα σε χαίρων ὑμῶ.

Ὡδὴ ἡ' Χείρας ἐκπετάσας

Τήρησον παμμάκαρ ἀπινεῖς, λεόντων χάσμασι δαιμόνων στόμασιν οἰκτρώς· αἰεὶ περιπίπτοντας σαῖς εὐχαῖς ἡμᾶς περιζώσον καὶ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ βυθοῦ τοῦ ἄδου ἀρπάσον Ἰωάσαφ τοὺς ἀνυμνοῦντας πόθῳ τὴν μνήμην σου.

Ὑπερθεὶν τῶν κάτω γεγονώς, εἰς ὕψος μέγιστον Παμμάκαρ, ἐφθασας τὸ τῆς θεώσεως ἀριστα τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν κατὰ Μωσεία δοξασθεῖς, ὦ Ἀθανάσιε, εὐλογεῖται κρᾶζων τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φίλῃ σοι ἡ κλίμαξ οἱ βαθμοὶ πρὸς ἀνάβασιν στεροὶ γεγόνασι, δι' ὧν αἱρούμενος ἐφθασας οὐρανῶν ἀψίδας, Ὅσιε, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν λυτρωτὴν ἐξίλεομένους, Ἰωάσαφ, τῶν σέ ὑμνοῦντων πίστει Θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Νεκρώσις σφαλμάτων καὶ θειὸς Παρθένε θάνατος, νυνὶ συνέχει με, ἀλλὰ μὲ κείμενον ἐγείρον μετανοίας ὑποδείξασα, ὁδοὺς εὐθείας ἀγαθῇ, ὅπως κραυγάζωσι· εὐλογοῦμεν, εὐλογημένη Κόρη, τὸν τόκον σου.

Κανὼν Β' Ἑπτὰ τρισίως κάμνον

Ἰδοὺ Μωϋσῆς σὺ δεύτερος· τὴν γὰρ Αἴγυπτον ἐφυγες τὸ τῆς ἀμαρτίας διακόψας πέλαγος δυνάμει τε κρίττονι τὸν τοῦ Κυρίου Μάκαρ λαὸν πάντα διασώσας εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθες καὶ πῆξας ἀνετίθης τὴν σκηνὴν σὺν τῇ μάντρᾳ τῷ ἐν Θαβωρίῳ ἀμείψαντι τὴν θείαν.

Ὁ ὁδηγῶν ὡς πρόβατα σὺ παμμάκαρ τὰ τέκνα σου, εἰσάγων, ἐξάγων, ἀντιλαμβάνομενος τοὺς λύκους διώκων τὸ εὐχὼν σου τῇ κλαύροτι ἐπὶ χιλὸν νόμων καὶ δογμάτων τῶν θεῶν ποιμένων καὶ χορεύων σὺν αὐτοῖς καὶ κραυγάζων· λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπογραμμὸν τοῖς τέκνοις σου τοὺς σοὺς τύπους κατέλιπες οὗς ἐν ταῖς καρδίαις ἑαυτῶν κατέγραψαν κατὰ θεοχάραντα ὡς ἐν σαρκίναις, Μάκαρ, πλῆξι, καὶ τὴν ἀπ'

αὐτῶν ὡς θεοπέμπτων προθύμως παραίνεσιν λαβόντες ὡφείλειαν καρποῦνται καὶ σὺ γὰρ τούτους Πάτερ ἐνέπνευσε τὸ Πνεῦμα.

Θεοτοκίον

Σὺ Βασιλὶς καὶ Δέσποινα τοῦ παντός γὰρ ὁ Κύριος σχῆμα δουλικόν ἐκ τῆς σαρκός σου εἴληφε καὶ ταύτη τὸν τύραννον ἐξαπατήσας, πάντας ὁμοῦ τοὺς δορυαλώτους, ἐν ἰσχύει σκυλεύει· αὐτὸν οὖν ὡς υἱόν σου μιμουμένη Παρθένε, καὶ σὺ κάμει δουλείας τῆς ἀμαρτίας ῥῶσαι.

Ῥῆθ' Ὁ Λίδος ἀχειρότευτος

Χαίρετε φανώτατοι λύχνοι, καταφωτίζοντες πάντας τοὺς τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καταγεραίροντας ὥσπερ καὶ ἐποπτεύετε, καὶ ἀβλαβεῖς διαφυλάττετε.

Ψάλλουσιν ὧδαίς θεοπνεύστοις, καὶ εὐφημοῦσιν ἐπαξίως ὑμῶν τὴν ἐτήσιον μνήμην οἱ ἀνοθεύτως πατρονομούμενοι, οὓς εὐμενῶς δεχόμενοι, τοῖς πρὸς Θεὸν λιταῖς ἀμείβεσθε.

Ὡ τῶν μονοζόντων τερπνότης, ὦ τῶν ὁσίων ὁσιότης, ὦ τῶν ἀσκητῶν ὠριότης, δυὰς προκρίτων ὄντως ἢ πρόκριτος τῆς Μάνδρας. ἦν ἡγείρατε ὑμῶν ἰδρῶσι μνημονεύετε.

Ὁμμα τῆς ψυχῆς ἡμῶν σκότει· ἀμυρωθὲν τῆς ἀμαρτίας λάμπρυνον Θεὲ παντεπόπτα, Τριάς Ἁγία, καὶ ὑπερούσιε σοὶ μόνῳ γὰρ λατρεύομεν εἰ καὶ σοὶ μόνῳ ἀμαρτάνομεν.

Θεοτοκίον

Ἵμνους εὐαγούς ἀπὸ γλώττης ψαλμοὺς ἐκ σώματος δεδήλου, αἶνους ἐκ χειλέων ἀνάγων μετ' εὐμενείας Παρθένε πρόσδεξι· ἄνθρωπος γὰρ ἀμόλυντος ὅλως οὐδεὶς εἰ μὴ σὺ Πάναγνε.

Κανὼν Β' Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Τὸν δρᾶμον ἐξετέλεσας τὸν καλόν, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας, Ὅσιε, καὶ ἀνδρικῶς, ὅλον τὸν ἀγῶνα διηνεκῶς καὶ τῶν στεφάνων ἐτυχες, τῆς δικαιοσύνης ἐν οὐρανοῖς τῶν θείων λαμ-

πηδόνων τρανότερον μετέχων ἤδη γὰρ λέλυνται τὰ ἔσοπτρα.

Ἰδοὺ σοὶ τῶν σῶν πόνων τὰς ἀμοιβὰς, ὁ δικαίως μετρῶν ἀποδίδωσιν, αἱ γὰρ σκηναὶ ἔχουσιν, ἀγγέλων σοῦ τὴν ψυχὴν τῶν Ἀποστόλων σύστημα. τάγματα Ὁσίων καὶ Ἀσκητῶν, Μαρτύρων αἱ χορεῖται χαρὰ περικυκλοῦσι, συμπαραεστώτες τῷ Δεσπότη σου.

Νῦν θρόνῳ τοῦ Δεσπότη παρεστηκώς καὶ τιμὰς τὰς πρεπούχας καρπούμενος καὶ θαυμαστήν, ἔχων παρρησίαν τε καὶ ἰσχύν, τοῦ σοῦ ποιμνίου μέμνησο, μέμνησο τῆς μάνδρας σου τῆς οσιότης, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ταύτην, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ ἀσκανδάλιστον.

Ὁ πύργος ἐκκλησίας ὁ ἀρραγής, μοναστῶν ταξιάρχης ὁ κράτιστος ὁ ἀπλανής, πάσης τῆς ἀσκήσεως ἰδηγός, τοῦ Μετεώρου τὸ κύχημα, τοῦ γηλόφου τούτου Ἱεροῦ, δομήτωρ καὶ προστάτης, ἐπίσκοπος καὶ φύλαξ, ὕμνοις τιμάσθω Ἀθανάσιος

Θεοτοκίον

Συμφώνως σοὶ τὸ χαῖρε τοῦ Γαβριὴλ, μελωδοῦντες προσάγομεν Δέσποινα ἢ θαυμαστή, Χαῖρε τῶν Πατέρων δόξα σεμνή, τὸ τῶν μαρτύρων κύχημα, τῆς ὁμολογίας ἢ ἀπλανῆς, χαῖρε Παρθένε θύρα τῶν διδασκάλων, χαῖρε τὸ θεῖον κράτος καὶ ἐξαίρετον.

Ἐξαποστειλᾶριον

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμένοι

Τοῖς μαθηταῖς σου ἔλεγες, Πάτερ, τέκνα μου δεῦτε, λαμπρὸν λαμπρῶς ἀνίωμεν, εἰς τὸ ὄρος καλοῦντι Χριστῷ περιπατήσωμεν, εὐσχημόνως ἡμέρας, ὅπως μὴ ἀπολέσωμεν τὴν ὁδὸν τὴν εὐθείαν τὴν πρὸς ζώην, τὴν ἀγῆρω ἀγουσαν· δεῦτε πάντες, δλέψωμεν φῶς αἰδίου, φῶς μηδέποτε λήγον.

Θεοτοκίον

Χαῖρε χαρὰς ἢ πρόξενος τῆς ἀρᾶς χαῖρε λύτης χαῖρε Ἀδάμ ἀνάστασις χαῖρε πτωσίς δαιμόνων τῶν γυναικῶν τῆς αἰσχύνης χαῖρε ἢ ἀναιρέτης τοῦ Ἄδου χαῖρε κένωσις ἢ φθορὰ τοῦ

θανάτου Ἀγισμός τῆς ἀνθρώπων φύσεως χαῖρε, Κόρη,
χαῖρε ἡ πάντων Δέσποινα τοῦ Θεοῦ χεῖρε Μήτηρ.

Ἐν τοῖς Αἰνοῖς σιχ. δ' ἡχος δ'.

Πρὸς τὸ: Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Ἐδωκας μακάριε, οὐδ' ὅπως οὖν τοῖς θλεφάροις σου, νυσταγμόν οὐδ' ἀνάπυσιν μικράν τοῖς κροτάροις σου ἕως οὗτου εὗρες, τόπον τῷ Κυρίῳ, οὐκ ἐν πεδίου, Εφραθᾶ, ἀλλ' ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἀνῆγειρας, νῶν ψάλλων ἀνάστηθι εἰς τὴν ἀνάπυσιν, Κύριε, ὃν γὰρ οἶκον ἀνέστησα φέρων σοὶ ἀνατίθηναι.

Δις

Οὕτως σύ μακάριος Δαυὶδ ὁ θεὸς ὡς ἔφησε, δένδρον γὰρ εὐσκιόφυλλον ὠράθης αἰοῖδμε ἐν ταῖς διεξόδοις τῶν θείων ὑδάτων, καὶ φυτευθὲν καὶ αὐξηθὲν, ἐρύων καρποῖς πρὸς ὥρας κυπρίζουσιν, ἀθανάσιος ἐνδοξε τρέφων σκιάζων τὰ τέκνα σου ὧν προΐστασθαι πάντοτε, μὴ ἐλλίπης αἰοῖδμε.

Ὁ πάντα τῷ νεύματι παραγαγὼν ὡς φιλόανθρωπος, τὰ μὴ ὄντα τὸ πρότερον καὶ τοῦτον ἀνέστησε τὸν Ἅγιον οἶκον, ὥσπερ ὑπῆρέταις ὑμῖν χρησάμενος πορτοῖς, εἰς τὸ προσφέρειν θυσίας πάντοτε, αὐτῷ καὶ προσκυνεῖν πιστῶς Πατέρα, Δόγον, σὺν Πνεύματι ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀπλήν μιαν θεότητα.

Λόξα ἡχος Α'

Εἰς τὸ ὄρος, συμβολικῶς τοὺς σοὺς ἀνοίξας διὰ τὴν χαμόθεν ἐπαρσιν αὐτῶν τοῦ φρονήματος οἷ καὶ τὴν πρόσκαιρον ζωὴν τῆς αἰδίου μὴ προκρίναν παρὰ σοῦ διδασχθέντες· ἄνω πρὸς οὐρανὸν ἦσαν τὰ θυμάτα, ἐν ἔργοις βιωτικοῖς ἐμβιωτεύσαντες μηρέποτε, ἀλλὰ πνευματικοῖς· ὅθεν καὶ συναυλισθῆναι εἰς οὐρανοὺς κατηξίωσαι Χριστὸς ὁ Θεὸς ἅμα σὺν σοὶ Ἀθανάσιε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἢ τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Ζήτηι Ἀκολουθίαν Ὁσιακήν.

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΙΟΣ

ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΤΕΩΡΙΤΟΥ

Ὁ Θεοφόρος οὗτος πατὴρ ἡμῶν, ὅσιος Ἀθανάσιος, ἐγεννήθη ἐν Ὑπάτῃ, ἢ καὶ ἄλλως «Νέαι Πάτρι» καλεῖται [ἐπὶ Τουρκοκρατίας Πατρατζίκι ὀνομασθείση] τὸ 977 μ. Χ. ἐκ γονέων πλουσίων καὶ ἐπιφανῶν. Καὶ ἡ μὲν μήτηρ αὐτοῦ ἐν ὠδίναις σφοδραῖς τεκοῦσα τὸν Ἅγιον ἐτελεύτησεν, ἐκ τῶν ὠδινῶν τοῦ τοκετοῦ καταβλήθεισα· ὁ δὲ πατὴρ ἀναθρέψας αὐτὸν ἐπ' ὀλίγον, ἀνεπαύθη καὶ αὐτὸς ἐν Κυρίῳ ἐμπιστευθεὶς τὸν Ἅγιον (Ἀνδρόνικον καλούμενον) εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ ἀδελφόν, ὅστις ἐπεμελεῖτο αὐτοῦ καὶ ὡς ἴδιον υἱὸν ἐξ ἐπαίδευε τὰ ἱερὰ γραμματα. Ἐνεκα ὅμως τῶν συγχόνων ἐπιδημιῶν τῶν Βουλγάρων ὑπὸ τὸν ἡγεμόνα των Σαμονήλ τὸ 992 μ. Χ. σκληρὰν ἐπέστησαν τύχην αἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλληνικῶν Ἑπαρχιῶν ἐν αἷς καὶ ἡ Φθιώτις. Ἀλωθείσης δὲ τῆς Ὑπάτης καὶ λεηλατηθείσης ἡ χημαλωτίσθη μετ' ἄλλων συμπολιτῶν καὶ ὁ Ἀνδρόνικος,

Ἐπειδὴ ἦτο νέος, ὠραῖος, συνετὸς καὶ εὐπροσῆγορος ἤρρεσεν εἰς τὸν Σαμονήλ, ὅστις ἠθέλησε γὰρ τὸν κρατήσῃ παρ' ἑαυτῷ, ἀλλ' ἐννοήσας τοῦτο ὁ Ἀνδρόνικος φεύγει κρυφίως, καὶ διέφυγε τὴν δουλείαν.

Ἐλευθερωθεὶς δὲ μετέβη εἰς τὴν πατρίδα του Ὑπάτην, ἣν εὐρὼν ἐξ ὀλοκλήρου κατεστραμμένην ἔφηνεν εἰς τὸν μακρὸν τῆς πατρίδος του εὐρισκόμενον θεῖόν του μεθ' οὗ κατέπλευσεν εἰς Θεσσαλονίκην. Ἐκεῖ ἐξηκολούθησε τὰς ποθητὰς σπουδὰς του, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀποθανόντος τοῦ θείου του ἐξ ἀρθριτιδος εἰς τινα Μονὴν καλουμένην τοῦ Ἀκαπνίου, ἔμεινεν ἔρημος καὶ ἀπροστάτεντος στερούμενος καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. Τελευτήσας τοῦ θείου του προσεκολλήθη ἐπιφανεῖ τινι ἄρχοντι, κατέχοντι δη-

μοίαν θέσιν [ἐπογραφῇ Βασιλικῶν διαταγῶν], παρὰ τῷ ὁποίῳ ὑπηρετεῖ. Παρ' οὗτῳ ἐπόθησε μὲν νὰ ἐξακολούθησῃ τὰς σπουδὰς, ἀλλὰ στερούμενος πόρων διὰ τὰ διδασκὰ παρηκολούθει τὴν διδασκαλίαν παρὰ τὴν θύραν τοῦ σχολείου φοιτῶν καὶ τῶν μαθημάτων ἀκούμενος.

Φιλάνθρωπος τις κα' ἡγητὴς βλέπων τὴν μεγάλην αὐτοῦ προθυμίαν καὶ ἐγκατέστησεν ἀνέλαβε τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτοῦ ἀμισθὶ καὶ οὕτω κατώρθωσεν ὁ Ἀνδρόνικος παρ' αὐτῷ νὰ διέλθῃ τὴν σειρὰν τῶν τοῦ Γυμνασίου μαθημάτων.

Μετὰ ταῦτα περιήλθε πολλὰ μέρη καὶ οὐκ ὀλίγα ἐγνώρισεν. Τὸ πρῶτον μετέβη εἰς τὸ Ἅγιον ὄρος, ἔνθα ἐγνώρισε πολλοὺς πατέρας, παρ' ὧν ἐξετιμῆθη καὶ ἐπηνέβη, ἀλλὰ δὲν ἐπειράπη ἢ παρ' αὐτοῖς διαμονὴ διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας του. Εὐχὰς καὶ εὐλογίας παρ' αὐτῶν λαβὼν μετ' ὀλίγον ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. ἔνθα προσκυνῶν τοὺς θεοὺς καὶ ἱεροὺς ναοὺς κατησπάζετο τὰ ἑνὶ μίαν τῶν Ἁγίων λείψανα.

Ἐκεῖ συγκατάκει μετὰ δύο μοναχῶν οἵτινες ἐκουσίως ὑπαίχοντο εἰς αὐτὸν καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ τοὺς ἔχῃ ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ ἐπίβλεψιν, διότι ἦτο μᾶλλον πεπαιδευμένος αὐτῶν, ἐγκρατὴς καὶ σώφρων. Αὐτὸς ὅμως μετριώφρων δεικνύμενος «**ἀνάξιός εἰμαι**, ἔλεγεν, **ἐγὼ νέος κοσμικὸς ἔτι, μοναχῶν γερόντων νὰ ἐξουσιάζω**», Συναστρεφόμενος δὲ μετ' ἁγίων ἀνδρῶν, οἱοὶ ἦσαν Γρηγόριος ὁ Σιναΐτης, Δανιὴλ ὁ Ἡσυχαστής, Ἰσίδωρος ὁ μετέπειτα Πατριαρχεύσας ἐν Κων[πόλει], Ἀκίνδυνος ὁ ὕστερον μὲν σφαλερῶς δογματίσας, τότε δὲ ὀρθόδοξος διατελῶν, συνέλεξεν ὥσπερ ἡ μέλισσα σοφὰ καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν ἀναγκαῖα διδάγματα καὶ ἐπιβασθεῖς εἰς πλοῖον διαπερῶν τὸ Αἰγαῖον καὶ ἔρχεται εἰς Κρήτην.

Ἐκεῖ κατὰ πρῶτον ἤρχισε τὸν μοναχικὸν τοῦ βίον ἀποσυρθεὶς εἰς ἀπομεμονωμένον σπήλαιον, ἔνθα διῆγεν ἀσκητικῶς ὑποστηρικτός ὑπὸ τῆς θεοσεβοῦς ἀνδρὸς, ὅστις ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν προμήθευεν αὐτῷ τὰ πρὸς συντήρησιν ἀναγκαῖα. Ἐννοήσας ὅμως

ὅτι σκοπὸς τοῦ τροφέως τοῦ ἡίου νὰ ἐλκίσῃ αὐτὸν εἰς τὰ βιωτικὰ καὶ συνάγῃ μετ' ἑαυτοῦ τὴν μονογενῆ του θυγατέρα ἀνεχώρησε λαθραίως εἰς τὸν Ἄθω καὶ μετέβη εἰς τὴν σκῆτην τοῦ Μαρουλά ἧτις ὑπόκειται εἰς τὴν τῶν Ἰβήρων Ἀγίαν Μονήν. Ἐκεῖ εὗρισκόμενος μαρτυρεῖται ὅτι εἰς ἑτέραν σκῆτην εἰς τὴν θέσιν α **Μηλέαι** διαμένονσι δύο θεοσεβέστατοι ἄνδρες Γρηγόριος καὶ Μωϋσῆς εἰς ὕψος μέγα τῆς ἀρετῆς μετεωρηθέντες, τοὺς ὁποίους θεομῶς παρεκάλει νὰ τῷ ἐπιτρέψωσιν, ὅπως παρ' αὐτοῖς διαμείνῃ. Ἀλλ' οὗτοι δὲν παρεδέχοντο. τέλος βλέποντες ὅμως τὴν μεγάλην τοῦ ὑπομονῆς τὸν παρελάβον ὡς ὑποτακτικὸν τῶν μετ' ἡμετέρῃ δὲ παρὰ τοῖς ἱεροῖς τούτοις ἀνθρώποις διαμονὴν ἐκάρη μοναχὸς παρὰ τοῦ ἱεροῦ Γρηγορίου μετονομασθεὶς Ἀντώνιος καὶ καὶ μετὰ ἐνιαύσιον διακεκοιμημένην πολιτείαν περιεβλήθη τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα, γενόμενος μεγάλος σχήματος καὶ μετονομασθεὶς **Ἀθανάσιος**.

Μέγα τρέφων σέβας πρὸς τοὺς ἀεινήστους ἐκείνους γέροντας καίπερ τυχὼν βαθμοῦ ἐξηκολούθει ὑπηρετῶν αὐτοὺς. Ἐπειδὴ οἱ πατέρες κατῴκουν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἄθω (ἔνθα ἡ θεὰς Μηλέαι) ὅπου διὰ τὸ πῦχος οὐδὲν φύεται καρποφόρον ἀλλὰ μόνον πεῦραι καὶ κέδροι πάμπολοι, ὁ Ἀθανάσιος κατερχόμενος καὶ προκηθενόμενος τροφὰς παρὰ τῶν ἄλλων μοναστηρίων, ἔφερε τὸ φορτίον ἐπ' ὄμων, καὶ οὕτω τὰ χρειώδη εἰς τοὺς πατέρας προσεκόμιζε. Πολλάκις κωλυμένης τῆς συνήθους πορείας τοῦ ὑπὸ χιῶνος καὶ ἀνεμοστροβίλου ἠναγκάζετο νὰ διατρίβῃ εἰς κονφάλας δένδρων ἢ σπήλαια βράχων ἀφ' ὧν ἐξήρχετο ὅταν ἐκόπαζεν ὁ χειμὼν.

Διὰ τὴν βαρὴν χειμῶνα ἠναγκάσθη ν' ἀναβάλῃ τὴν συνήθη του πορείαν καὶ ἐπειδὴ ἐξηκολούθη ὁ χειμὼν, πεπειθὼς εἰς τὴν θεῖαν προστασίαν ἐπορεύετο διὰ μέσου τῶν χιῶνων τῇδε κάκεισε ὑπ' αὐτῶν φερόμενος καὶ τέλος ἔφθασε θείᾳ νεύσει εἰς τὴν σκῆτην ἀδελφῶν οἵτινες μεγάλως ἐχάρησαν καὶ εὐχαρίστησαι τὸν Θεόν, διότι τὸν προσεφύλαξεν ἀπὸ βεβαίου θανάτου.

Ὅταν διὰ τὰς συχνὰς τῶν πειρατῶν ἐπιδρομὰς ἠναγκάσθη

νά καταλίπη τὴν σκήτην ἢ ἀγία ἐκεῖνη ἀδελφότης, ὁ μὲν Μωϋσῆς μετέβη καὶ ἐγκατέστη, εἰς τὴν τῶν Ἰβήρων Μοῆν, ὁ δὲ Γρηγόριος ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν θεῖον Ἀθανάσιον ἔρχεται εἰς Θεοφρίκην καὶ ἐκεῖθεν εἰς Βέρροϊαν. Ἐκεῖ πολλοὶ ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς προθύμως καὶ προσέφερον φιλοξενίαν· ἀλλ' ὁ Γρηγόριος ἐννοήσας καὶ τὸν Ἀθανάσιον ἔραστήν τῆς ἡσυχίας τοὺς ὑπαχαιρίσθησε καὶ δὲν ἐδέχθη νὰ μείνῃ παρ' αὐτοῖς.

Μεταβάντες εἰς τὸν Ἐπίσκοπον Βεροίας Ἰάκωβον ἐκοινοποίησαν τὴν ἐπιθυμίαν των. Οὗτος δὲ ἐγνώρισεν εἰς αὐτοὺς τοὺς παννύηλους ἐκείνους βράχους τοὺς εὐρισκομένους ἄνωθεν τῶν Σιταγῶν [Καλαμπάκας] καὶ κοίνας δι' αὐτοὺς καταλληλοτάτας ταύτας τὰς πέτρας συνέστησεν αὐτοῖς τὴν ἐκεῖ ἐγκατάστασιν αὐτῶν προσθέσας ὁ φιλογενὴς ἐκεῖνος Ἱεράρχης ὅτι ἢ ἐν τοῖς ἀτροσίτοις σκοπέλοις ἐγκατάστασις αὐτῶν θέλει ἀποβῇ οὐ μόνον ψυχικῶς ἀφελίμος αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ θέλει χρησιμεύσῃ ὡς στήριγμα καὶ οὕτως εἰπεῖν Ἀκρόπολις τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ παντὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐξαπέστειλε λοιπὸν αὐτοὺς πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Σιταγῶν Μελέτιον, ὅστις δεξιωθείς αὐτοὺς ἀδελφικώτατα παρότρυνεν αὐτοὺς, ὅπως καὶ ὁ Βεροίας, καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς βράχον πρὸς Β. [νῦν τοῦ Καστροακίου] τῶν Γόμφων πανύψηλον καὶ παχύτατον καὶ κατάφυτον, ἔφ' οὗ ἄλλοτε διέμενεν ἀσκητὴς τις Βαρνάβας καλούμενος διὰ προσπαθειῶν τοῦ ὁποίου εἶχε λαιομηθῇ καὶ ναῖσχο; ἐν τῷ μέσῳ τοῦ βράχου ἔπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέχρι σήμερον σφριζόμενος. Εἰς αὐτὸν λοιπὸν τὸν εἶδει οὐύλου ἀναβάντες οἱ δύο οἱ τοι μοναχοὶ εὗρον καὶ ἕτερόν τινα ἀσκητὴν Ἰγνάτιον καλούμενον ὑπέροχρον, ὑπακυνδύτην, διατρεφόμενον ὑπὸ ποιμένων, καὶ ἀπεστατάθησαν ἐκεῖ ἀσκητικῶς διάγοντες προστατευόμενοι καὶ διατηρούμενοι ὑπὸ τῶν κατοίκων Καλαμπάκας, διὰ τῶν συνδρουῶν τῶν ὁποίων ἀνῆγειραν οἰκοδομίας τινάς. Ὅθεν διὰ τὴν φήμην προσῆλθον ἐκεῖ καὶ ἄλλοι ἀδελφοὶ καὶ ἡ ἔρημος ἐκεῖνη φωλεὰ ἀπέβη ἀκμασιστάτη Μοῆ.

Ὅταν προσῆλθον καὶ ἄλλοι ἐποικιστοὶ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ Ἀθανάσιος καὶ μένων παρὰ τι σπήλαιον ἡσκήτειε τὰς πέντε ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος νήθων καὶ ψάλλων. Ἐπειδὴ δ' ἦτο κορημνώδης καὶ ἀπότομος ὁ βράχος εἰς τὸ μέρος, ἔνθα ἦτο τὸ ἐρημητήριον τοῦ Ἀθανασίου, παρετήρησε τὸν κίνδυνον, ὅν διέτρεχε ἐκεῖ καὶ κατὰ τινὰς εἶδε δαίμονας περικυλιούντας τὴν σκήτην του καὶ προσπαθοῦντας νὰ κατακορημνίσωσιν αὐτὸν εἰς τὸ χάος. (Ἀλλὰ τί ἄλλο ἦσαν οἱ δαίμονες; ἢ οἱ περικυλιούντες αὐτὸν κίνδυνοι;) Διετάχθη δὲ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἀτέναιμι μέρος τοῦ βράχου, καὶ ἐκεῖ νὰ ἡσυχάζῃ. Ἀλλ' ἔπειδὴ τὸν ἐάρατσον αἰ φριναὶ τῶν ἐν τῷ Φρουρίῳ ἐδυσανασχέτει, καὶ ἐζήτησε καταλληλότερον μέρος καὶ τοιοῦτον ἐπέτυχεν ἐκεῖ παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ βράχου, ἔνθα ποτὲ νύκτωρ ἐλθόντες ληπτὰ ἡπείλουν αὐτὸν ζητοῦντες ἀμοιβήν. Μὴ δυνάμενος καὶ ἐκεῖ νὰ ἡσυχάσῃ ἐρευνῶν εὗρε καταλληλότερον τὸν βράχον τοῦ **Μετρώρου** ἔφ' οὗ συνεχυρήθη ὑπὸ τοῦ Γρηγορίου νὰ μονάζῃ παραλαβὼν δύο ὑποτακτικούς τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰγνάτιον.

Ἐπὶ ταύτης τῆς πέτρας μετὰ μεγάλης δυσκολίας καὶ μεγάλων δαπανῶν τὸ πρῶτον ἀναβάντες ἐκοιμήθησαν εἰς τὸ πρῶτον εἰσόδον σπήλαιον δύο δωμάτια (ἐκεῖ ἔνθα νῦν ὑπάρχει ἡ κλίμαξ) καὶ προσβάντες ἐκοιμήθησαν ὑψηλότερα καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς **Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος**. Ἀλλ' ἔπειδὴ μετὰ τὴν ἐκ τῆς Μοῆς ἀναχώρησιν τοῦ Ἀθανασίου δὲν ἠδύνατο ὁ γέροντος προϊστάμενος Γρηγόριος νὰ ἀντίσχη εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς διευθύνσεως τῶν πολυπληθῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν συνεχῶς ἐπισημιζομένων τῇ Μοῇ προσκνητῶν, ἔτι δὲ καὶ πιεζόμενος ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχυρῇ ἔφορῃ κούφῃ διευθυνόμενος εἰς ἄγιον Ὅρος. Τοῦτο μαθὼν τρέχει κατόπιν αὐτοῦ καὶ φθάσας αὐτὸν εἰς Θεσσαλονίκην πίπτει εἰς τὰ γόνατά του καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ ἐπανέλθῃ, ἀλλὰ μὴ δυνηθεὶς νὰ τὸν πείσῃ ἀπεχωρίσθαι αὐτοῦ μετὰ δακρύων. Διερχόμενος δὲ κατὰ τὴν ἐπάροδόν του διὰ τῶν Θεσσαλικῶν πόλεων ἤξι-

ώδη μεγάλων τιμῶν καὶ συμπαραπεμτόμενος διὰ πλεονίστων συνδρομῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου, ὅπερ ἀνέλαβεν, ἐπεσκέφθη τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ θρητὴν διαταγὴν τοῦ Γρηγορίου καὶ νουθετήσας τοὺς μοναχοὺς ἐπανήλθεν εἰς Μετέωρον.

Ἐφοδιασθεὶς ὁ σεβάσμιος οὗτος ἀνὴρ μὲ οὐκ ὀλίγας συνδρομὰς, ὡς προείπομεν, καὶ ἔχων καὶ τὴν εἰς τὸ μέλλον προστασίαν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν πανταχόθεν ἐπικροτούντων καὶ συντρεχόντων προθυμώτατα τοὺς ἁγίους σκοποὺς αὐτοῦ, ἐπελάβετο ἀμέσως τῶν οἰκοδομῶν, καὶ πρῶτον μὲν κατεσκεύετο καμάραν, ὅπου στήριζε-ται ἡ ξυλὴν κλίμιν πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ ὕψους, καὶ διευκόλυνσιν τῆς ἀναβιβαζομένης οἰκοδομησίμου ὕλης, κατόπιν ὅμως ἔδωκεν τοιαύ-τα δωμάτια πρὸς κατοικίαν τῶν ἀγιοισθέντων ἐκεῖ μοναχῶν, ἐπο-μένως κατεσκεύασεν ὁδὸν τακτικὴν διὰ τὴν ἀτόβασιν ἐντὸς τῆς Μονῆς καὶ ἄλλας πολλὰς εὐκολίας παρήγαγεν. Ἀλλὰ δὲν ἠμέλησεν ὁ ἅγιος οὗτος πατήρ καὶ διὰ τὰ ἐντὸς τῆς Μονῆς, διότι ἐκαθάρισε καὶ κατέστρωσε τὴν καταβαίνουσαν ἀνατολικῶς πρὸς τὸ μέρος τῆς Καλαμπάκας ὁδὸν, ἠγύρασε κτήματα περὶ τὸ χωρίον Ῥεξιόρη ἐφύτευσεν ἀμπελώνας, ὠκοδόμησε σταθμοὺς διὰ τὰ ζῶα, ἐπλούτι-σε τὴν Μονὴν καὶ δι' ἑτέρας ἐπισήμου ἀγορῆς διαφόρων κτημάτων κίωθεν τῆς Νιουπιάνης, καὶ ἐν γένει κατέστησε τὴν Μονὴν τὴν ἐν ἔργῳ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐν τῶν ἐξεχόντων κοινοβιωτικῶν ὁρμητηρί-ων μὴ ἔχον οὐδεμίαν ἔλλειψιν πρὸς διατήρησιν τῶν ἀσκουμένων ἐν αὐτῇ μοναχῶν.

Δὲν ἔπαυσε δὲ φροντίζειν καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν βελτίων καὶ τὴν ἐπ' ἀρετῇ ὁρτὴν τῶν ὑπ' αὐτὸν πατέρων, οἵτινες ἐτέβαντο καὶ ἡ-γάπων αὐτὸν ὡς αὐτόχρομα πατέρα, καθ' ὅτι ἐκτὸς τῶν ἄλλων πλεονεκτιμάτων, αἵνα ἐκόσμου αὐτὸν, εἶχε προκισθῇ καὶ διὰ πολ-λῶν χαρίτων πνευματικῶν, γινόμενος οὕτω τοῦ πᾶσι σεβαστοῦ. Δι-νύσας δὲ θεάρεστον καὶ ἀξιοζήλωτον βίον μέχρι τοῦ ἑβδομηκοντοῦ ὀγδόου τῆς ἡλικίας του ἔτου· καὶ συναισθανθεὶς τὸ τέλος τῆς ζωῆς

αὐτοῦ, συνήθροισε πάντα τοὺς ὑπ' αὐτὸν μοναχοὺς, τοὺς ὁποίους ὡς τέκνα του γνήσιι ἡγάπα, καὶ ἀπ' οὗ ἀτηρόθνε πρὸς αὐτοὺς κα-τανυκτιωτάτων καὶ νουθετικῶν λογίδριον περὶ ἁγίας καὶ ὁμονοίας καὶ πρὸ πάντων περὶ τῆς εἰς τὸν Θεὸν πίστεως καὶ τῆς ἐργασ-τερήσεως αὐτῶν εἰς τὸν ἀγῶνα εἰς τὸν ὁποῖον ἐκαστός· ἐξετέθησαν ἀπεκατέστησε διάδοχον αὐτοῦ τὸν ἐνάρετον Εὐδόκιμον καὶ ἐλόγησας πάντας παρέδωκεν ἐν εἰρήνῃ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας τοῦ Παντοκράτορος τὴν 20ὴν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1055 ἔτους μ.Χ.

ΙΩΑΣΑΦ

Δεύτερος ἰδρυτὴς τοῦ Μετεώρου

Ἡ ἱστορία δὲν μᾶς ἀναφέρει οὐδεμίαν σπουδαίαν μεταβολὴν ἐν τῇ ὁρθοίῃ Μονῇ μέχρι τοῦ 1368 μ. Χ. ὅπου ἀνεφάνη ἕτερος ἀνὴρ ἐπίσης μέγας, σεβαστὸς ὡς ὁ ἁγίος· Ἁθανάσιος, ὁ πατήρ Ἰωῆσαφ. Οὗτος ἐγεννήθη ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου τὸ 1296 ἐξ ἐπιφανοῦς καὶ ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας τῆς τῶν Κατακουζηνῶν ὀνομαζόμενος Ἰωάννης, ὅστις ὡς ἐκ τῆς εὐγενεῖς καταγωγῆς του καὶ ἀλλήλων· ἐκπαιδευθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς κατέστη πολῦτιμος ἀδάμας τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ προσφιλεῖ τῇ βασιλείᾳ, ἦν διώκει ὡς μέγας σύμβουλος τοῦ Ἀυτοκράτορος. Μετὰ διαφόρους δὲ πολιτικὰς περιτροπὰς κατέλειπε τὴν Ἀυτοκρατορίαν καὶ μετέβη μετὰ τῆς συζύγου του Εὐδοκίης εἰς τὴν Μονὴν τῶν Μυγνάνων, ὅπου ἐνεδύθησαν ἀμφοτέρωι τὸ μοναχικὸν σχῆμα μετονομα-σθέντες ὁ μὲν Κατακουζηνὸς Ἰωῆσαφ ἡ δὲ σύζυγος αὐτοῦ Εὐδο-κία, ἐπίσης δὲ καὶ ὁ ἀκολουθήσας αὐτοὺς ὁ τηροῦν· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἕτεροι δύο ὁπαδοὶ αὐτοῦ ἠπάσθησαν τὸ παράδειγμα τῶν κυρίων αὐτῶν. Μετὰ τοιαύτῃ διαμονῇ ἐν τῇ Μονῇ τῶν Μυγνάνων μετέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἁθῶ καὶ ἐπεσκέφθη τὰ ἐκεῖ Μονὰ· κατόπιν δι-ελθὼν διὰ Θεσφίης ἐφ' ἔλασεν εἰς τὰ Μετέωρα καὶ ἀνήλθε μετὰ τῶν ὁπαδῶν εἰς τὴν Μονὴν τῆς Μεταμορφώσεως. Ἐκεῖ μετὰ καιρὸν γενόμενος ἡγουμένος ὠκοδόμησεν ὑπὲρ τὰ δώδεκα δωμάτια διὰ κα-

ταίματα τῶν ἀδελφῶν, κατεσκεύασε τοσοομεῖον ἐφοδιάσας αὐτὸ διὰ τῶν ἀναγκαίων φαρμάκων, ἠγόρασε διάφορα κτήματα πρὸς διατήρησιν τῆς μονῆς καὶ ἐν γένει ἐταξιοποίησε καὶ ἐρρῶθιμισε τὰ πάντα. Κατὰ δὲ τὸ ἴθιον τῆς ἡλικίας τὸν ἔτος μετέστη πρὸς τήρησιν τὴν αὐτὴν, καθ' ἣν ἡμέραν ἀπέθανεν ὁ Ἀθανάσιος, ὁ πρῶτος μελιωτὴς τῶν Μετεώρων, τῇ 20 Ἀπριλίου 1372 μ. Χ.

Συμεὼν. Συμπληρωτὴς τῶν Μετεώρων

Οὗτος ἐγενήθη ἐν Ἰωαννίνοις ἕνα αἰῶνα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ αἰμνήστου Κατακουζηνοῦ ὀνομαζόμενος πρὸ τῆς χειροτονίας του Σινοῖδων. Λαβὼν τὴν ἄδειαν τῶν γονέων του ἐτεδέχθη τὸν μοναχικὸν σάκκον καὶ μεταβὰς εἰς τὴν ἐν τῇ νήτρῳ τῶν Ἰωαννίνων μονὴν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος διέμεινεν ἐν αὐτῇ ἐπὶ τριετίῃ ὡς δόκιμος οἶε καὶ ἔλαβε τὸν μαρτυρὸν τοῦ μοναχικοῦ σχήματος μετονομασθεὶς Συμεὼν, μετὰ πενταετὴ δὲ ἐγκατέστησεν διηλθε πάντα τὰ ἱερὰ σκηνώματα τῶν πέριξ, ἀναβὰς δὲ εἰς τὴν μονὴν τῶν Μετεώρων παρεκάλει τὸν ἡγούμενον ὅπως συγκαταριθμηθῇ εἰς τὴν ἀδελφότητα αὐτῶν. Μετὰ ἑπταετίαν ἐχειροτονήθη ἱερεὺς καὶ ἀπεκατέστη παρὰ τοῦ ἡγουμενεύοντος διευθυντῆς πασῶν τῶν ὑποδύσεων τῆς Μονῆς ἕνεκα τῆς παιδείας του· μετὰ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Νικοδήμου ἐγένετο διάδοχος ὁ Συμεὼν καὶ διόκει τὰ τῆς μονῆς πάντα ὡς σοφὸς κυβερνήτης. Ὁ Συμεὼν ἐξέτεινε τὸν κυριώτερον ναὸν τῆς Λειτουργίας καὶ τὸ μὲν ὑπάρχον οἰκοδόμημα τοῦ Ἰωάσαφ ἀποκατέστησε ἱερὸν θυσιαστήριον ὡκοδόμησε δὲ πρὸς αὐτὸ ἕτερον καθολικὸν καὶ γάρθηκα νέον καὶ ἀπειτέλεσε τὸν ἥδη ὑπάρχοντα ἐξαίσιον ναὸν ἐξακολουθῶν τὴν οἰκοδομήν ἐπὶ ἐνδεκαετη καὶ προσέτι ὡκοδόμησεν ἄνωθεν τοῦ γάρθηκος τὸ θαυμασιὸν σκευοφυλάκιον τῆς Μονῆς μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ βιβλιοθήκης ἣν καὶ ἐπλεύσε δαμιλῶς 1500 μ. Χ.

Αἱ περὶ τὰ μετέωρα διατηρούμεναι μοναί

Α' ἡ Μονὴ τοῦ Βαρλαάμ

Ἡ Μονὴ αὕτη κατεκλήθη κατὰ πρῶτον παρὰ τινὸς ἀσκητοῦ

Βαρλαάμ, παρ' οὗ ἔλαβε καὶ τὴν ὀνομασίαν τὸ 1208 μ. Χ. ὅστις λαβὼν τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ καθηγουμένου τῆς μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως ἐνθα διετέλει ὑπαζών, ἀνέβη μετὰ κόπου πολλοῦ εἰς τὸν βράχον τοῦτον, ὅπου κατὰ πρῶτον ὡκοδόμησε δύο δωμάτια καὶ ναὸν εἰς τιμὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καὶ ἐκεῖ διήρυσεν ἐν εὐσέει τὸν βίον του.

Μετὰ παρέλευσιν 300 ἐτῶν ἐπεσκέφθησαν τὸν βράχον οὗτον δύο ἀδελφοὶ Νεκτάριος καὶ Θεοφάνης ἐκ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐπισήμοι πόλεως τῶν Ἰωαννίνων. Οὗτοι ὡκοδόμησαν τὴν μονὴν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος εἰς τὴν ἐν τῇ λίμνῃ Ἀχαιοῦσιν νῆσον, ἀλλὰ κατόπιν ἐγκαταλείψαντες τούτην ὡς οὐσαν πλησίον τῆς πόλεως κατέφυγον ὡς μοναχοὶ εἰς τοὺς βράχους τῶν Μετεώρων κτίσαντες τὸν ναὸν τοῦ Προδρόμου καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἡ Μονὴ τοῦ Βαρλαάμ κεῖται ἀνατολικῶς τῶν Μετεώρων περιέχει δύο ναοὺς, εἴκοσι καὶ πέντε δωμάτια, ἐστιατόριον κ.λ.π.

Β'. Ἡ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Αὕτη ἔλαβε τὴν ἀρχὴν αὐτῆς κατὰ τὸ ἔτος 1388 μ. Χ. παρὰ τινος ἀσκητοῦ Νικάνορος, ἐξάρχον Σταγῶν, κατόπιν καθωραϊσθῆ καὶ εἰτοιχογραφῆθη παρὰ τοῦ ἱεροδιακόνου Κυπριανοῦ 1528 μ. Χ.

Περιέχει δὲ ὁ βράχος οὗτος τοῦ Ἁγίου Νικολάου τὸν κύριον ναὸν, δέκα δωμάτια τῶν μοναχῶν, εὐρύχωρον ἡγουμενεῖον, ἐστιατόριον καὶ δεξαμενὴν ὁμβρίου ὕδατος ἀπέχει τῆς μονῆς 10 περίπου λεπτὰ πρὸς ἀνατολὰς, ἐπιλέγεται δὲ τοῦ Ἀσμενος.

Γ'. Ἡ Μονὴ τῆς Θεοτόκου

Ἡ Μονὴ αὕτη ἦν καὶ Ἁγία Μονὴ λέγεται, κεῖται εἰς ἀποστασιν πέντε λεπτῶν ἀπὸ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγ. Νικολάου.

Ἰδρυτὴς τῆς Μονῆς ταύτης εἶναι ὁ ἀρχιμανδριτῆς Μακάριος ὅστις κατέκτισε τὸν βράχον τοῦτον κατὰ τὸ 1315 μ. Χ. περιέχει δὲ τὸν ναὸν, τέσσαρα δωμάτια καὶ μίαν δεξαμενὴν.

Δ'. Ἡ Μονὴ τοῦ Ῥωσάνου

Ὁ σκόπελος οὗτος κατεκλήθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Νικοδήμου

Ιερομονάχου ἔχοντος καὶ ὁταδὸν Βερέδικτον κατὰ τὸ 1388 μ. Χ. ὅστις τῇ ἀδείᾳ τοῦ καθηγουμένου Μετεώρων ἔκτισε ναὸν τῆς τοῦ Σωτῆρος Μεταμορφώσεως, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν δύο καὶ ἑτέκτεινα αἰώνων ἔμεινεν ἔρημος καὶ ἀκατοίκητος. Τότε οἱ ἐξ Ἰωαννίνων ἀδελφοὶ Ἰωάσαφ καὶ Μάξιμος ἐπειλάβοντο τῆς ἀνεγέρσεως τῆς μονῆς, τὸ ὅποιον καὶ ἐξετέλεσαν 1639 μ. Χ.

Ε'. Ἡ Μονὴ τῆς Ὑπαπαντῆς

Αὕτη ἔλαβεν ἀρχὴν τὸ 1368 μ. Χ. ὑπὸ τοῦ ἱερομονάχου Νεΐλου, ὅστις ὠκοδόμησεν αὐτὴν ἐντὸς σπηλίου κατὰ τὸ μέγιον τοῦ βράχου περιέχουσιν ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀναλήψεως, ἑξ δωματία τῶν μοναζόντων, μαγειρεῖον καὶ ὀμβροδέκτην. Βραδύτερον ἐκτίσθη Ναὸς εἰς τιμὴν τοῦ Ἀγ. Δημητρίου ἔχων ἰδιαιτέραν κλίμακα ἥδη ὁμοῦ εἶναι ἐξορειπωμένους, καταπρυφεῖς ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ τῶν Ἰωαννίνων.

ΣΤ'. Ἡ Μονὴ τῆς Ἀγίας Τριάδος

Αὕτη κατεκτίσθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Δουμάριου Μοναχοῦ τὸ 1438 μ. Χ. ὅστις μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ δυσκολίας ἀναβὰς ἔκτισεν ἐπ' αὐτοῦ τὸν κύριον ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος. 25 κελύια τῶν μοναζῶν, ἐστιατόριον, μαγειρεῖον καὶ δύο δεξαμενὰς. Ὁ βράχος οὗτος κεῖται ἀνατολικῶς τῶν Μετεώρων, ἔχει δὲ ἔκτασιν δέκα στρεμμάτων ἐφ' ἧς εἶναι πεφυτευμένα μερικὰ ἐλαιόδενδρα καὶ ἄλλα τινὰ φυτὰ.

Ζ'. Ἡ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Στεφάνου

Ἡ μονὴ αὕτη κεῖται ἀνατολικῶς τῶν Μετεώρων ἐπὶ βράχου ἔχοντος ἔκτασιν δώδεκα στρεμμάτων, πρῶτος ἰδρυτὴς αὐτῆς ἀναφέρεται ὁ μοναχὸς Ἰερεμίας, ὅστις κατὰ τὸ 1312 μ. Χ. ἀνέβη ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἔκτισε πρῶτον τὸν ναὸν τοῦ Πρωτομάστρου Στεφάνου δύο δωματία καὶ δύο ὀμβροδέκτας. Ἐλθὼν δ' ἐκεῖ ὁ ἐκθρονισθεὶς αὐτοκράτωρ Παλαιολόγος ἔμεινεν ἐπὶ μικρὸν εἰς τὴν μονὴν ταύτην καὶ ἀπερχόμενος προσέφερε ποσότητα χρηματικὴν πρὸς τὸν ἡγουμενεύοντα Ἰερεμίαν, ὅπως ἐπεκτείνῃ αὐτὴν, οὗτος δὲ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ δωρητοῦ ὠκοδόμησε δωματία κατεσκεύασε κατὰ τὸ μέρος τῆς εἰσόδου γέφυραν, ἡγόρασε ναῖας καὶ πλείστας ἄλλας βελ-

τιύσας ἐπέφερε.

Κατόπιν μετὰ τέσσαρας περίπου αἰῶνας ἐγκατασταθέντες εἰς τὴν Μονὴν οἱ πατέρες Ἀμβρόσιος καὶ Θεοφάνης 1798 μ. Χ. ἐποικοδόμησαν τὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Χαραλάμπους, ἑννέα δωματία τῶν πατέρων, αἵθουσαν, ἀποθήκην τῶν γεννημάτων καὶ οἰναποθήκην ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ ὑπάρχουσι καὶ νεώταται οἰκοδομαὶ νεοσκημνυαὶ δι' ἐπίπλων τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, περιέχει δὲ καὶ προαύλιον ἐντὸς ἐπίπεδον.

Αἱ περὶ τὰ μετέωρα κατεδαφισμέναι μοναί

Α'. Ἡ Μονὴ Ὑψηλότερα

Ἡ Μονὴ αὕτη ἰδρύθη ἐπὶ τινος βράχου καίμενος μεταξὺ τῶν μονῶν Μετεώρων καὶ Βαριλάμ παρὰ τινος μοναχοῦ Θεοφίλου τὸ 1730 μ. Χ. ὅστις ὠκοδόμησεν ἐπ' αὐτοῦ ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεομήτορος Ὑψηλότερας, καὶ πέντε δωματία τὸ ὄνομα τοῦτο ἔλαβεν ἡ ἐκ τῆς ἀφιερώσεως τοῦ ναοῦ εἰς τὴν Θεοτόκον ἡ ἐκ τοῦ σχήματος τοῦ βράχου, ὅστις εἶναι ὑψηλότατος καὶ στενώτατος ἔχων περιφέρειαν μόλις ἐνὸς στρέμματος. Αὕτη διατηρηθεῖσα μόλις 350 ἔτη διεκλύθη ἡ δὲ περιουσία αὐτῆς περιήλθεν εἰς τὴν κληρὸν τῆς μονῆς τοῦ Μετεώρων.

Β' ἡ μονὴ τῶν Ταξιαρχῶν

Ἐπὶ δύο ὁμοίων βράχων εἶχον οἰκοδομηθῆ κατὰ τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους ἡ μονὴ τῶν Ταξιαρχῶν καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου Εὐστατίου μόλις διατηρηθεῖσαι 300 ἔτη κατεστράφησαν ἐκ τῶν ἐπιδημιῶν τῶν βαρβαρικῶν σιφῶν.

Γ' Ἡ μονὴ τοῦ Παντοκράτορος

Ἡ μονὴ αὕτη κεῖται νοτιοδυτικῶς τῶν Μετεώρων, ἔλαβε, τὴν σύστασιν αὐτῆς παρὰ τριῶν ἀδελφῶν Παρίωνος, Ἰακώβου καὶ Γεωργίου, τῶν μὲν ἱερομονάχων τοῦ δὲ μοναχοῦ. Αὕτη διατηρηθεῖσα ἐπὶ πέντε ὅλους αἰῶνας διεκλύθη, καταστραφεῖσα ὑπὸ τῶν ἐπιδημιῶν.

Δ' ἡ μονὴ τοῦ Ἀγίου Μοδέστου

Αὕτη ἔλαβε τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῆς ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς ἀκμῆς

καὶ παρακμῆς, κείται πλησίον τῆς Καλαμπάκας.

Ε' ἡ μονὴ τῆς ἀλύσεως

Ἐπὶ εὐρυχώρου βράχου πλησίον τῆς Καλαμπάκας εἶναι ὠκοδομημένη ἡ μονὴ αὕτη ἐπ' ὀνόματι τῆς προσκυνήσεως τῆς ἀλύσεως τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, τὴν αὐτὴν καταστρεπτικὴν τύχην ἔλαβε καὶ ἡ μονὴ αὕτη.

ΣΤ' ἡ μονὴ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων

Κατὰ τὴν Καλαμπάκαν ἀκριβῶς, ἐφ' ὑψηλοτάτου καὶ ἀξιοθαυμάστου εὐρυχώρου βράχου ἁγία ἐπιλεγομένου ὑπάρχει ἡ μονὴ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ζ' ἡ μονὴ τοῦ ἁγίου Πνεύματος

Ἡ Μονὴ αὕτη θεωρεῖται ἡ ἀρχαιότερα πασῶν, Διότι ἔλαβε τὴν οὐσίαν τῆς τοῦ 985 μ. Χ. παρὰ τινος ἀσκητοῦ Βαρνάβα καλουμένου. Ἡ μονὴ αὕτη ἐπὶ τῆς ἡγουμενίας τοῦ πρώτου ἰδρυτοῦ τῶν Μετεώρων Ἀθανασίου ἔφθασεν εἰς ἀνθηροτάτην κατὰ τῆς αὐτῆς κατὰ τὴν γενικὴν καταστροφὴν τοῦ 1600 ὑλέστη τὴν κοινὴν τύχην διαλυθεῖσα μετ' ὀλίγον. Ἐπὶ τοῦ βράχου εἶναι ὠκοδομημένος ὁ κύριος ναὸς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Παναγίου Πνεύματος, διάφορα δένδρα, μία δεξαμενὴ καὶ ἄλλα ἐρείπια.

Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἕτεροι μοναὶ ὡς ἡ τοῦ ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἡ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, ἡ τοῦ ἁγίου Νικολάου, αἵτινες εἶναι ὠκοδομημέναι ὑπὸ μεγάλα σπήλαια ἐπὶ βραχωδῶν πετρῶν καὶ αἵτινες ὑποστῆσαι πᾶσι ἀπείρους κακώσεις ἐκ τῶν μερικῶν καὶ γενικῶν ἐπιδρομῶν τῶν βαρβάρων ἐπέκλυψαν τέλος εἰς τὴν διάλυσιν καὶ ἤδη εἶναι ἔρημοι καὶ κατεστραμμένοι.

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ

ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Ἀνθιμος Γεωργαντᾶς ἱερο- διάκονος Μεταμορφώσεως 1	μονῆς Ἀντινίτσης (Λαμία) 1
Αὐξέντιος Μητσόμπεης, μοναχὸς Μεταμορφώσεως 1	Γ. Παπαδημητρίου Σαρ- μουσακλῆ 1
Ἀντώνιος Χαρτόπουλος, ἐ- πιστάτης τῆς μονῆς 1	Παπαδημήτριος Εὐσταθίου Ὑπάτη 1
Προκόπιος Γρηγοριάδης, ἱε- ρομόναχος μονῆς Βαρλαάμ 1	τῇ εὐγενεῖ φροντίδι αὐτοῦ
Θεοφάνης Χρυσόπουλος μοναχὸς μονῆς Βαρλαάμ 1	Σταῦρος Δημητρίδης 1
Ἀνθιμος Σακελλαρόπουλος μοναχὸς Βαρλαάμ 1	Στυλιανὸς Καντζούρης 1
Θεοφάνης Βούξος ἱερομόν. ἡ γούμενος μονῆς Σιγμᾶδων 1	Ἀπόστολος Λαϊνᾶς 1
Ἰάκωβος Σταμάτης, ἀρχι- μάνδριτης ἡγούμενος μονῆς Βαρλαάμ 10	Νικόλαος Σφίνας 1
Ἱερεμίας Πλέτης, ἀρχιμαν- δρίτης ἡγούμενος μονῆς Ἀ- γάθωνος (Ὑπάτη) 2	Γεώργιος Φούρλας 1
τῇ εὐγενεῖ φροντίδι αὐτοῦ	Γεώργιος Τσακατίκας 1
Ἱερὰ μονὴ Ἀγάθωνος (Ὑ- πάτη) 10	Ἀλέκος Μινωγιάννης 1
Ἱερεμίας Τουραλόπουλος μοναχὸς 1	Νικόλαος Εἰρητύρης Κα- σιανῆς 1
Χρυσόστομος Καλαντὸς ἱε- ρομόναχος 1	Ἡλίας Σακελλαρόπουλος 1
Βησ. Καλαμάρας ἡγούμενος	Ὑπάτη 1
	Κ. Θεοδωρόπουλος 1
	Γ. Γεωργουσόπουλος 1
	Κ. Μιχόπουλος 1
	Κ. Γιαννέλλος 1
	Α. Κατσόγιαννος 1
	Β. Ματσούκας 1
	Δ. Γ. Μπαλῆς 1
	Ἡλίας Νικογιαννόπουλος 1
	Ο. Λαγαδίνης 1
	Μιλτ. Συγγούρης 1
	Ζώτος Ἀποστόλου 1

Παντελής 'Αναγνώστης	1	Γιαννιτσού	1
Θεμιστ. Μπρόφας	1	τῇ εὐγενεῖ φροντίδι αὐτοῦ	
Σίμος Δ. Σίμου	1	Κ. Γαρθατάνης	1
Νικ. Κεραμίδας	1	Παπαχαράλ. Καρκάνης	1
Χρυσούλα Κουμπούρα	1	Ν. Σακελλάρης	1
Ν. Κεφαλᾶς γραμματιστής	1	Ι. Κρανιώτης ἔμπορος	1
Δ. Σκεύας Λιανοκλάδι	1	Κ. Εουτσουλέλος	1
Χρ. Καφάλης φοιτ. Νομικῆς Ὑπάτη	1	Ἡλ. Ντρούκας, Γιαννιτσού	1
τῇ εὐγενεῖ φροντίδι αὐτοῦ		Κ. Κλασίνας ξυλουργός	1
Η. Παπαδημόπουλος καθ.		Ι. Βλαχογιάννης καπνεργ.	1
Θεολογίας Λαμία	1	Σπ. Κρανιώτης κτηματ.	1
Οἰκονομόπουλος δικηγ.	1	Δ. Πικίουσης μαθ. Γυμν.	1
Κ. Χαϊντούτης Ὑπάτη	1	Ν. Καλτσᾶς ἔμπορος	1
Σ. Κατσιγιαννέπουλος ἱεροδιδάσκαλος	1	Παρν. Γιωτόπουλος δημοδ.	1
Ι. Ἀσβεστᾶς δημοδ. Τρίκαλα	1	Ἰωάννης Ξηροτύρης »	1
Κ. Ξηροτύρης » Ὑπάτη	1	Κ. Μαργαρίτης, ράπτης	1
Χαρ. Ζώης κουρεὺς	1	Γ. Κυρίτσης καπνεργ.	1
Ι. Βλαχογιάννης παντοπ.	1	Α. Καραπέτσας κτηματ.	1
Α. Παπαρρόδου δικολ.	1	Γ. Ντρούκας ἔμπορος	1
Χ. Σάνδρης μαθ. Γυμν.	1	Ι. Κυρίτσης	1
Θ. Συλόπουλος φαρμακοπ.	1	Κ. Τσιάνκας κτηματίας	1
Α. Ξηροτύρης δημογραμ.	1	Ν. Ἀργυρόπουλος	1
Γ. Μπομπορίδης μαθ. Γυμν.	1	Β. Βλαχίνης	1
Παπαδημήτριος. Ἀλατᾶς		Ι. Κρανιώτης μαθ. Γυμν.	1
Βογομύλος	1	Κ. Ἀργυρόπουλος ἔμπ.	1
Κ. Καραγιάννης Ὑπάτη	1	Α. Φυσέκης διδασκ.	1
Αύαγ. Γερονικάκης	1	Ν. Α. Τσόμος μ. Γ.	1
Ε. Σάρικας φαρμακοπ.	1	Ἀθ. Κοντογιάννης Ὑπάτη	1
Στερ. Κατηχωρίτης	1	Γ. Ποταμιᾶς Σπερχειάδα	1
Δ. Γιαννέπουλος	1	τῇ εὐγενεῖ φροντίδι αὐτοῦ	
Χρ. Ζώης κουρεὺς	1	Ν. Καραϊσκος	1
Γ. Στεφόπουλος οἰνοπνευμ.	1	Ν. Πλατῆς	1
Κ. Ξουσουλάκος μαθ. Γυμν.		Ν. Ζουλούμης	1
		Δ. Γκουζιούμας	1
		Ν. Γκιόκας	1
		Ν. Μπίκας	1

Ἀθ. Στεφανῆς	1	Τριάδος	1
Γ. Ὑφαντῆς	1	Θεόφιλος Ἀθανασιάδης φοιτητῆς	1
Ἀνδρέας Γάτος	1	Δραγάριον τοῦ Ζαγορίου τῆς Ἠπείρου	1
Κωνστ. Γκουζούμας	1	τῇ εὐγενεῖ φροντίδι αὐτοῦ	
Ἰωάν. Ἑλληνας	1	Ἰερὰ βασιλική μονὴ Βοτσαῶς	1
Εὐάγ. Λότσος	1	Ζαγόριον	1
Δ. Ι. Ζουλούμης	1	Ἀθ. Ἀθανασιάδης Ἑλληνοδιδ. Δραγάριον	1
Ν. Παπαγεωργίου	1	Μ. Βαρέτας ἔμ. Ἰωάν.	1
Γ. Γιάσος	1	Π. Βορόπουλος Δόλιανη »	
Κ. Τσατσάνης	1	Πούλιος Στεργιόπουλος ἔμπ.	1
Ἀρ. Γκίκας	1	Δομοκός	1
Χρῆστος Ῥάπτης	1	τῇ εὐγενεῖ φροντίδι αὐτοῦ	
Ἀθ. Γεωργόπουλος	1	Χ. Ἀλαμάνης	1
Γ. Παρίσης	1	Ι. Βαρκούζης	1
Π. Παλιούρας	1	Κ. Γεωργουσόπουλος δικ.	1
Ν. Α. Γεωργίου	1	Β. Πουτῆς	1
Ἰωάν. Γκόσκος	1	Α. Μαρούτσης	1
Γ. Παρασκευᾶς	1	Παπαευάγγελος Κωσταντέλος Βαρδαλὶ	1
Ν. Μπενίσσης	1	Παπαγεώργης Γουριώτης	1
Α. Τσεκούρας Βαρυμπόπη	1	Ἰωάν. Θεοδωρόπουλος Βαρδαλὶ	1
Δ. Γκέκας Καλαμπάκα	1	Χρῆστος Παπχιώτης	Δομοκός
τῇ εὐγενεῖ φροντίδι αὐτοῦ		Μιλ. Γραβάνης Πουρνάρ	1
Ταράσιος Χατζηπαναγιώτου		Ἀντων. Σάββας »	1
ἱερ. μονῆς ἁγ. Στεφάνου	1	Εὐσταθ. Παπανικολάου	Δομοκός
Α. Παπαφιλίπου βιβλιοπώλης Καλαμπάκα	1	Ἰωάν. Τσουτσουλος Σκάρμιτσα	1
Ν. Σχοινᾶς ἔμπ.	1	Ἰωάν. Χρ. Ἀραπάκος	Δομοκός
Θ. Γούλας φοιτητῆς	1	Ἀθ. Πουτῆς	Δομοκός
Δ. Σαντᾶς μαθητῆς	1	Ἀπόστ. Μπάγλας »	1
Χαρίλαος Βουρλαρόπουλος μαθητῆς Γυμν. Καλαμπάκα	1		
Χ. Θεοδοσίου κτηματίας	1		
Μ. Γκίκας κτηματίας	1		
Χ. Σαραῆς κουρεὺς »			
Νικόδημος ἱερομον. ἁγ. Στεφ. Ἀγαθάγγελος ἱερομ. ἁγίας			

'Αθ. Καλαντοῆς » 1
 Κων. Καρπούζας Καίτσα 1
 Β. Παπακώστας Δομοκός 1
 Παπαθανάσιος Τριανταφύ-
 λου Δομοκός 1
 Νικόλαος Γεωργουσόπουλος
 δικολάβος Δομοκός 1
 'Επαμειν. Μωραϊτόπουλος
 Δομοκός 1
 Θεόδωρος Σόκος Δομοκός 1
 Γεώργιος Φ. Γεωργίου δι-
 ελιποώλης Φάρσαλα 1
 Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι αὐτοῦ
 Χρ. Κηρώξης Φάρσαλα 1
 'Ιωάννη Θλιβερός Σακελ-
 λάριος Φάρσαλα 1
 'Αλέξιος 'Αλεξόπουλος Σα-
 κελλάριος Φάρσαλα 1
 Γ. Κατράνας ἱερεὺς Φάρ-
 σαλα 1
 'Αθαν. Γεωργόπουλος ἱερο-
 φάλτης Φάρσαλα 1
 Εὐγένιος Εὐγενεΐδης ἱερο-
 διάκονος Τρίκκαλα 1
 Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι αὐτοῦ
 Χρ. 'Αδὰμ Τρίκκαλα 1
 'Ηλ. Πετροῦτσος » 1
 Νικόδημος Κατσούλης ἱε-
 ρομόν. μονῆς Δουσίκου 1
 Σάβας Παπανικολάου μο-
 ναχός μονῆς Δουσίκου 1
 Γεώργιος Σίσκος δόκιμος
 μοναχός μονῆς Δουσίκου 1
 Κυριακός Δημητρίου 'Αρ-
 χιμανδρίτης μονῆς Δουσίκ 1
 Αναγ. Αρβανίτης Δουσίκ 1

Θεοδόσιος Καραγεώργος ἱ-
 ροδιάκονος Τρίκκαλα 1
 Μιχ. Γαλανός διευθυντῆς
 «'Αναπλάσεως» Ἀθῆναι 1
 Γεώργιος Σ. Μακρῆς θεο-
 λόγος ἱερεὺς Πειραιεύς 1
 Γ. Δημακόπουλος διευθυν-
 Αναμορφώσεως 'Αθῆναι 1
 'Αλέξανδρος Μαυροδῆμος
 Ταγματάρχης Λαμία 1
 Κωνστ. Παπαρρόδου Τα-
 γματάρχης Λαμία 1
 Δημ. Βυσκάρης Ταγμα-
 τάρχης Λαμία 1
 'Ιωάν. Παππακυριαζῆς Τα-
 γματάρχης Λαμία 1
 Γεώρ. Γιαννισιώτης σχο-
 λάρχης Λαμία 1
 Κωνσ. 'Αλεξογιάννης δικη-
 γόρος Λαμία 1
 'Ιω. Στεργιόπουλος ἱατρός
 δήμαρχος Γιαντισοῦ 1
 Νικόλαος Ζαχαρίας ἱατρός
 Γιαντισοῦ 1
 Π. Μουρίκας συμβολαιο-
 γράφος Λαμία 1
 Κ. Γραμμᾶτος ἔμπορος
 Λαμία 1
 'Αρ. Γεμενῆς ἔμπορος Λα-
 μία 1
 'Ελευθ. Συγγούρης ἔμπο-
 ρος Λαμία 1
 'Ιωάν. Αὐγίκος δημοδιδά-
 σκαλος Παλιοβράχας 1
 'Αθαν. Δούκας καφεπώλης
 Λαμία 1

'Ιωάν. Καρακατσάνης πρω-
 τοφάλτης Λαμία 1
 Σωτ. Λάμπας Λαμία 1
 Εὐάγγελος Σκαργιώτης ἔ-
 μπορος Βαρμπόπη 1
 'Αθ. Ψαλλίδας κτηματίας
 Βαρμπόπη 1
 'Αριστ. Σοφριανός ἱεροφά-
 λτης Βαρμπόπη 1
 Ι. Καϊμάκης Σπερχειάδα 1
 Γ. Κατσᾶνος » 1
 Δ. Τουμανᾶς Ρεβλιάρη 1
 Δημήτρ. Κρανιᾶς Τρίκ 1
 Θ. Θεοδοσίου δημοτικός εἰ-
 σπράκτωρ Τρίκκαλα 1
 Π. Ντίκος Τρίκκαλα 1
 Σ. Χακαστεφάνου Τρίκ. 2
 Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι αὐτοῦ
 Μιχ. Παπαθεοδοσίου Κα-
 λαμπάκα 1
 Γ. Βαρδάκας δικηγ. Τρίκ 1
 Χ. Τάταρης » » 1
 Κ. 'Αδαμίδης φοιτ. Τρίκ 1
 Κ. Βλιτσάκης δικηγ. Τρίκ 1
 'Αθ. Μπούρας Σακελλάριος
 Πρωτοσύγγελος τῆς ἐπι-
 σκοπῆς Τρίκης - Στεργίων 1
 Δ. Παπαναστασίου ἱερεὺς
 Τρίκκαλα 1
 Δ. Τζουτζουκώστας οἰκο-
 νόμος Τρίκκαλα 1
 'Ιλαρίων Βασιλείου μονα-
 χός Τρίκκαλα 1
 Ι. Λύτρας μοναχός Τρίκ. 1
 Τάκης Τσούρης ἱεροφ Τρίκ 1
 'Απ. Τάσης μουσικός Τρίκ-
 κάλων 1
 Δ. Τσουτσόπουλος Τρίκ. 1
 'Αχ. Ταμβακῆς φοιτητῆς
 Τρίκκαλα 1
 Στ. Σταθόπουλος Τρίκκ. 1
 Γ. Τσοπανόπουλος Τρίκ. 1
 'Αθ. Μαλαμίτσης Τρίκ. 1
 Σπυρ. Παπαδόπουλος Τρίκ-
 καλα 1
 Γ. Παπκυριαζῆς Τρίκ. 1
 Χρ. Γεωργίου Τρίκκαλα 1
 Ζ. Παπαζήσης Τρίκκαλ. 1
 Αθ. Γεωργίου Λόγγος ἀχ-
 μέτ ἀγᾶ 1
 Κων. Καραγιώργος Τρίκ-
 καλα 1
 Α. Καραμπάτσιος Τρίκ. 1
 Ματθ. Βάσκιος Τρίκκαλ. 1
 Γ. Πρεμιέτης Τρίκκαλ. 1
 Α. Ιακωβάκης φοιτ. Τρίκ 1
 Α. Παπανικολάου Τρίκ. 1
 Α. Παπαχαλαράμπου 1
 Εὐρ. Κοτσιάμπη Τρίκ. 1
 Γ. Δραγοῦτσος Τρίκκαλα 1
 Χρ. Κεπρένης » 1
 'Αλ. Καραφώτης Τρίκκ. 1
 Δ. Κασουλᾶς Τρίκκαλα 1
 Δ. Κούσουλας ἱεροφ. » 1
 'Ι. Παπαναστασίου » 1
 Νικ. Παντουλῆ Τρίκκαλα 1
 Στ. Μαλικιώσης » 1
 Ι. Διαμάντης » 1
 Ιω. Στοῦκας » 1
 Δ. Δαραμάρας » 1
 'Αθ. Χαντζάρας » 1
 245) Σ. Σταύρου Λαμία 1